

**RADYO-TELEVİZYON VE SİNEMA
BÖLÜM BAŞKANLARI ÇALIŞTAY RAPORU**

Film Araştırmaları Sempozyumu

2 Aralık 2024, Sakarya Üniversitesi

Film Araştırmaları Derneği
3. Uluslararası Film Araştırmaları Sempozyumu
Radyo TV Sinema Bölüm Başkanları Çalıştayı
Sakarya, Aralık 2024

COPYRIGHT © 2025

Bu yayının tüm hakları FAD Film Araştırmaları Derneği'ne aittir. FAD'ın izni olmaksızın yayının tümünün veya bir kısmının elektronik veya mekanik (fotokopi, kayıt ve bilgi depolama vd.) yollarla basımı, yayımı, çoğaltılması veya dağıtımı yapılamaz. Kaynak göstermek suretiyle alıntı yapılabilir.

FAD Yayınları 06

I. Baskı: 2025

ISBN: 978-605-71686-5-8

Editörya: Doç. Dr. Mustafa Aslan, Doç. Dr. Serhat Yetimova,
Dr. Doğuşcan Göker, Dr. Muzaffer Musab Yılmaz

FAD | FİLM ARAŞTIRMALARI DERNEğİ

Kemalpaşa Mah. Üniversiteler Cd. Sakarya Üniversitesi
İletişim Fakültesi M2 Bina Kat:3 Serdivan 54050 Sakarya TÜRKİYE
www.turkishfilmstudies.com/

Bu çalıştay
Türkiye Cumhuriyeti Kültür ve Turizm Bakanlığı
Sinema Genel Müdürlüğü destekleriyle düzenlenmiştir.

Çalıştay Katılımcıları

Prof. Dr. Bülent Vardar
İstanbul Beykent Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema (Türkçe) Bölüm Başkanı

Prof. Dr. Dursun Gökdağ
İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanı

Prof. Dr. Nilay Ulusoy
Bahçeşehir Üniversitesi Sinema ve Televizyon Bölüm Başkanı

Doç. Dr. Öğr. Üyesi Burak Türten
Karabük Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü Öğretim Üyesi

Doç. Dr. Derya Çetin
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanı

Doç. Dr. Göksel Aymaz
Marmara Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü Öğretim Üyesi

Doç. Dr. Mevlüt Can Koçak
Karabük Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanı

Doç. Dr. Mustafa Aslan
Sakarya Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanı

Doç. Dr. Perihan Taş Öz
İstanbul Kültür Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanı

Doç. Dr. Fırat Sayıcı
İstanbul Esenyurt Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanı

Doç. Dr. Salih Gürbüz
Necmettin Erbakan Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanı

Doç. Dr. Serhat Yetimova
Sakarya Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo TV Sinema Bölümü Öğretim Üyesi

Doç. Dr. Tunç Yıldırım
Düzce Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü Öğretim Üyesi

Doç. Dr. Ulaş Işıklar
İstanbul Beykent Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema (İngilizce) Bölüm Başkanı

Doç. Dr. Yunus Emre Ökmen
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü Öğretim Üyesi

Dr. Öğr. Üyesi Burcu Kurtiş
İstanbul Nişantaşı Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanı

Dr. Öğr. Üyesi Burhan Kılıç
İstanbul Aydın Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanı

Dr. Öğr. Üyesi Nisa Güleney Yıldırım
İstanbul Gelişim Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanı

Raportörler

Dr. Ayşe Gül Toprak Ökmen
Sakarya Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo TV Sinema Bölümü Öğretim Üyesi

Dr. Doğuşcan Göker
Sakarya Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo TV Sinema Bölümü Öğretim Üyesi

Muzaffer Musab Yılmaz
Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Öğretim Üyesi

Tasarım

Muhammed Özenir

Yayıncı

Film Araştırmaları Derneği

Bu etkinlik;
Türkiye Kültür ve Turizm Bakanlığı
Sinema Genel Müdürlüğü Destekleriyle Düzenlenmiştir.

Sakarya, 2024

İÇİNDEKİLER

01 Giriş

02 Müfredatın Güncelliği ve Sektöre Uyum

03 Yapay Zekâ ve Eğitim

04 Uygulamalı Eğitim Eksiklikleri

05 Ders İçeriklerinin Modernizasyonu

06 Akademi ve Sektör İlişkisi

07 Yüksek Lisans ve Doktora Programları

08 Uluslararasılaşma ve Erasmus

09 Araştırma Üniversiteleri ve Fonlama

10 İletişim Fakülteleri ve Sinema Alanındaki Zorluklar

11 Yabancı Öğrenciler ve Eğitim Sorunları

12 Teknoloji ve Geleneksel Yöntemlerin Dengesi

13 Yapay Zekâ Kullanımında Etik ve Akademik Sorunlar

14 Akademik Yetkinlik ve Müfredat Geliştirme

15 Yapay Zekanın Akademik ve Sektörel Kullanımı

16 Sinema Eğitiminde Uzmanlaşma Eksikliği

17 Sonuç ve Öneriler

18 Genel Değerlendirme

19 Çalıştay Programı

20 Çalıştaydan Kareler

ÖNSÖZ

Bir alanın güçlülüğü, paydaşlarının ortak bir akıl üretebilme becerisi ile doğru orantılıdır. Günümüzde akademi alanını zorlayan ve gelişmelere yalnızca aktif bir biçimde karşılık vermenin yeterli olmadığı, proaktif bir düşünce yapısını ve ortak akıl gerektiren yapay zekâ, dijitalleşme ve diğer teknolojik atılımlar gibi dış kaynaklı dönüşümler yaşanmaktadır. Akademi alanı içerisinde daha küçük bir alt alan olan sinema eğitimi alanı da bu türden teknolojik dönüşümlerden fazlasıyla etkilenmektedir. Sakarya Üniversitesi bünyesinde 2 Aralık 2024 tarihinde düzenlenen Radyo-Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanları Çalıştay, bölüm eğitiminin mevcut durumunun kapsamlı bir analizini yapmak, özellikle teknoloji kaynaklı, köklü değişiklikler gerektiren zorlayıcı altyapı ve müfredat değişikliklerini tartışmak, karşılaşılan sorunları tespit etmek ve çözüm odaklı stratejiler geliştirmek amacıyla gerçekleştirildi. Amaçlanan, bölüm eğitiminin güncel ihtiyaçlarına yönelik yapıcı bir tartışma zemini inşa etmektir.

Sinema ve medya alanındaki hızlı teknolojik dönüşüm ile birlikte eğitim programları ile sektör arasında mesafe günden güne açılmaktadır. Özellikle yapay zekâ, dijitalleşme ve yeni medya uygulamalarının sektörde köklü değişimlere yol açtığı bir dönemde, mevcut müfredatların güncellenmesi, akademik altyapının güçlendirilmesi ve genel olarak sektörel ihtiyaçlarla uyumlu bir eğitim modelinin oluşturulması zorunluluk hâlini almıştır. Üniversitelerin, yalnızca teorik bilgi aktaran kurumlardan çıkarak, yaratıcı ve sektörde rekabet edebilecek bireyler yetiştirme sorumluluğunu üstlenmesi gerekmektedir. Bu bağlamda çalıştay, akademi ile sektör arasındaki kopukluğu onarmak, eğitim-öğretim süreçlerini çağın gereklerine uygun hâle getirmek ve ulusal ölçekte sinema ve medya alanındaki insan kaynağının kalitesini artırmak adına önemli bir adım teşkil etmektedir. Farklı üniversitelerden bölüm başkanlarının bir araya gelerek ortak sorunları tespit etmesi ve çözüm için kolektif bir akıl üretmesi, ülke genelindeki sinema ve medya eğitiminin bütüncül bir gelişim sürecine girmesi açısından da yaşamsal öneme sahiptir.

Çalıştayda müfredat güncellenmesi, uygulamalı eğitimin güçlendirilmesi, yapay zekâ ve dijital teknolojilerin eğitim süreçlerine entegrasyonu, akademi-sektör iş birliğinin güçlendirilmesi, uluslararasılaşma stratejileri, yüksek lisans ve doktora programlarının niteliğinin artırılması türünden meseleler derinlemesine bir biçimde ele alındı. Çalıştay sonucunda, sinema ve medya eğitiminin sektörle daha uyumlu hale getirilmesi, öğrenci yetkinliklerinin çağın gerektirdiği bilgi ve becerilerle donatılması ve üniversitelerin uluslararası rekabet gücünün artırılması yönünde somut çözüm önerileri sunuldu. Özellikle yapay zekânın eğitim ve üretim süreçlerinde etkin kullanımı, sektörel ihtiyaçlara yönelik uygulamalı derslerin artırılması, uluslararası proje ortaklıklarının geliştirilmesi ve akademik kadronun sektörel deneyimle güçlendirilmesi temel öncelikler olarak belirlendi. Çalıştayda elde edilen bulguların sistematik bir şekilde sunulması suretiyle ortaya çıkan bu rapor ile, Türkiye’de sinema ve medya eğitiminin geleceğine ışık tutmayı ve yükseköğretim kurumlarına stratejik bir rehberlik sunmayı amaçlamaktayız.

Doç. Dr. Mustafa Aslan
Sakarya Üniversitesi İletişim Fakültesi Rasyo TV Sinema Bölüm Başkanı
Film Araştırmaları Derneği Yönetim Kurul Başkanı

Giriş

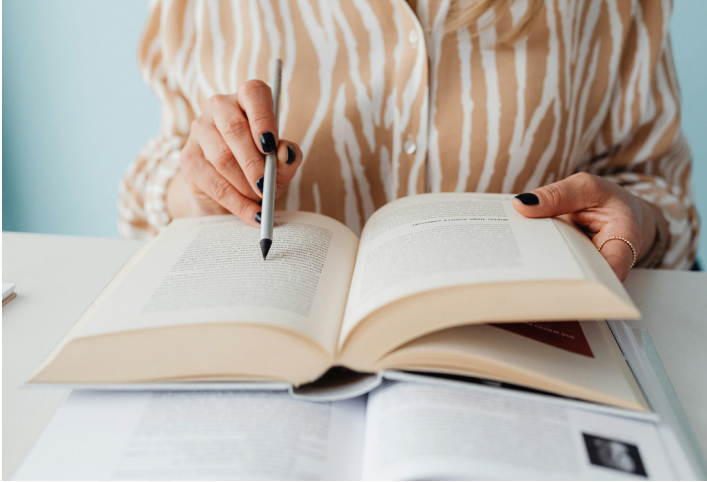
Bu rapor, 2 Aralık 2024 Pazartesi günü Sakarya Üniversitesi'nde gerçekleşen Radyo-Televizyon ve Sinema ile Sinema-Televizyon Bölüm Başkanları Çalıştayı kapsamında hazırlanmıştır. Toplantıda yer alan akademisyenlerin ortaya koydukları düşünceler ışığında hazırlanan bu rapor bölüm eğitimindeki sorunları belirleyip, bu sorunların çözümü için öneriler sunmaktadır. İletişim ve sinema eğitiminde yaşanan sorunlar, yapay zekânın eğitime entegrasyonu, akademi-sektör iş birliği, uluslararasılaşma ve müfredat geliştirme gibi konular raporun temel eksenini oluşturmaktadır. Bu çalıştay Türkiye'de sinema ve medya eğitiminin mevcut durumunu kapsamlı bir şekilde analiz etmek ve küresel ölçekte rekabet edebilir bir eğitim modeli oluşturmak adına kritik bir platform sağlamaktadır.

Akademisyenler ile uzmanların bir araya gelerek gerçekleştirdiği bu buluşma, üniversitelerdeki sinema eğitiminin teknik altyapı eksikliklerinden, müfredatın güncellenmesine yapay zekâ ve dijitalleşme gibi yeni teknolojilerin entegrasyonundan uluslararası akademik işbirliklerine kadar geniş bir çerçevede önemli tartışmalar içermektedir. Çalıştayda sunulan görüşler ve öneriler, yalnızca akademik dünyaya değil, aynı zamanda sektörün ihtiyaçlarına yönelik somut adımlar atılmasını sağlayacak stratejik bir yol haritası sunmaktadır. Bu bağlamda, rapor, sinema ve medya alanındaki eğitimin niteliğini artırmak, öğrencileri çağın gerekliliklerine uygun bir şekilde sektöre hazırlamak ve üniversite-sektör iş birliğini güçlendirmek adına önemli bir rehber niteliği taşımaktadır.

1. Müfredatın Güncelliği ve Sektöre Uyum

Müfredatın güncelliği ve sektöre uyumu, iletişim ve sinema eğitiminde en çok tartışılan konulardan biridir. Çalıştay katılımcıları, yapay zekânın medya sektöründeki önemini vurgulamış, ancak bu teknolojinin müfredata entegrasyonu konusunda farklı görüşler sunmuştur. Bazı katılımcılar, yapay zekânın şu an için derslere tam anlamıyla entegre edilmesinin erken olduğunu ifade ederken, bazı katılımcılar da öğretim üyelerinin bu konuda eğitim alması gerektiğini belirtmiştir. Diğer katılımcılar ise yapay zekânın kurgu, video düzenleme, storyboard oluşturma ve mekân tasarımı gibi alanlarda uygulamalı dersler aracılığıyla tanıtılmasını önermiştir. Bu kapsamda teorik olmayan sinema eğitiminde yapay zekâ destekli modüllerin öğrencilerin üretimlerinde bir parça olabilmesinin desteklenmesi ve bu kapsamda yapay zekâ modüllerine ulaşım ve kullanımının yaygınlaştırılmasının önemi vurgulanmıştır.

Mevcut müfredatın sektörün ihtiyaçlarını tam olarak karşılamadığı özellikle vurgulanmıştır. Özellikle film pazarlaması, radyo programcılığı ve film yapım ve çekim teknikleri gibi alanlarda eksiklikler bulunmaktadır. Bu kapsamda, öğrencilerin sektördeki yeniliklere uyum sağlayabilmesi için yeni medya uygulamaları, yapay zekâ ve post-produksiyon teknolojilerini içeren derslerin müfredata eklenmesi önerilmiştir. Örneğin, sinema ve yapay zekâ üzerine bir dersin seçmeli ya da zorunlu olarak müfredata dahil edilmesi gerektiği belirtilmiştir. Bu ders, yapay zekânın sinema sektöründe kullanımını yapım öncesi, yapım ve yapım sonrası süreçlerde detaylı bir şekilde ele almalıdır. Ayrıca bölümlerin akademisyen portföylerinde pratik alanda çalışması olan hocaların eksikliği nedeniyle bu alanda yeterli bir gelişme sağlanmadığı, bu açığın eğer mümkünse sektörden destek alınarak kapatılması hususu üzerinde durulmuştur.

2. Yapay Zekâ ve Eğitim

Yapay zekânın eğitimdeki yeri, özellikle iletişim ve sinema alanlarında giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Çalıştay katılımcıları, "yapay zekâ okuryazarlığı" ya da "dijital okuryazarlık" dersinin temel derslerden biri olması gerektiğini vurgulamıştır. Öğrencilerin yapay zekâ araçlarını kullanmayı öğrenmesi gerektiği, ancak bunun etik boyutunun da bir sorunsal olarak ele alınması gerektiği belirtilmiştir. Yapay zekâ ve sinema, yapay zekâ ve senaryo, yapay zekâ ve grafik gibi derslerin müfredata seçmeli dersler olarak eklenmesi önerilmiştir.

Yapay zekânın yalnızca bir araç olarak görülmemesi, bir üretim aracı olarak değerlendirilmesi gerektiği de vurgulanmıştır. Bu bağlamda, yapay zekâ destekli sinema projelerinin artırılması gerekliliği üzerinde durulmuştur. Bu konuda uzaktan eğitim ya da yerinde eğitimle akademisyenlerin de eğitimine destek sağlanabileceği önerilmiştir. Özellikle yapay zekânın senaryo yazımı, mekân tasarımı, görsel efektler ve post-produksiyon süreçlerindeki rolünün öğrencilere aktarılması gerektiği belirtilmiştir.

3. Uygulamalı Eğitim Eksiklikleri

Uygulamalı eğitim eksiklikleri başlığı özellikle teknik altyapı ve ekipman yetersizlikleri alanında öne çıkmaktadır. Öğrencilerin sektöre uyum sağlaması için uygulamalı derslerin önemi vurgulanmış, ancak mevcut kaynakların yetersiz olduğu ifade edilmiştir. Bazı üniversitelerde öğrencilere uygulamalı yapay zekâ dersleri sunulması önerilmiş, bunun için "eğiticilerin eğitimi" programlarına ihtiyaç olduğu belirtilmiştir.

Teknik altyapı eksikliklerinin giderilmesi için gezici çalıştaylar ve workshop programları önerilmiştir. Ayrıca, öğrencilerin yeni medya dönemine uygun bir biçimde eğitilmesi gereği dile getirilmiştir.

Özellikle sinema ve medya alanında öğrencilerin stüdyo, plato gibi altyapılara erişiminin sağlanması gerektiği vurgulanmıştır. Ayrıca eğiticilerin teknik anlamda eksiklerinin giderilmesi amacıyla sektöre derinlikli iş birliklerine gidilmesi ve bu iş birlikleri sürecinde akademisyen ve öğrencilerin gerek ulusal gerek uluslararası alanda uygulama eğitimi veren kurum ya da kuruluşlarla iş birliğine girebilmelerinin önemi vurgulanmıştır. Akademideki pek çok eğitmenin sinema film tecrübesi ya da televizyon yapım projesinin içinde bulunmadığı hususuna dikkat çekilerek bu konuda akademisyenlere imkanlar yaratılması ve desteklenmeleri görüşüne varılmıştır.

4. Ders İçeriklerinin Modernizasyonu

Ders içeriklerinin modernizasyonu konusunda çalıştayda söz alan katılımcıların tamamı Bologna sürecine uyum sağlanması ve Avrupa üniversitelerindeki ders içeriklerinin örnek alınması gerektiğini vurgulamıştır. Yapay zekânın medya ve sinema uygulamalarındaki kullanım alanlarını ele alan, kapsamı belirli bir dersin eklenmesi önerilmiştir. Ayrıca, ders içeriklerinin daha fazla esneklik sağlaması ve akreditasyon standartlarına uygun şekilde yeniden düzenlenmesi gerektiği belirtilmiştir. Bu anlamda uluslararası düzeyde güçlü üniversitelerde yürütülen programlardaki ders içeriklerinin "teorik ve uygulamalı" ağırlıklarına bakılarak müfredatın yeniden düzenlenmesi ve eğer mümkünse bazı ders içeriklerinin ortaklaştırılması hususunda karar birliğine varılmıştır.

Özellikle bütün üniversitelerde yabancı dil eğitiminin zorunlu hale getirilmesi ve alan derslerinin daha erken dönemlerde verilmesi gerektiği ifade edilmiştir. Yüksek Öğretim Kurumunun öğrencilerin örgün eğitiminde zorunlu tuttuğu bazı birinci ve ikinci yıl derslerine ek olarak bu öğrencilere alan giriş derslerinin verilmesinin uygun olacağı savunulmuştur. Bu sayede, öğrencilerin hem ulusal hem de uluslararası sektöre daha iyi hazırlanabileceği düşünülmektedir. Radyo alanındaki derslerin çoğunlukla atıl kalması nedeniyle radyo eğitiminin uygulamalı biçimde yeniden yapılandırılması ve "podcast yapımı" gibi alanlarla desteklenmesi gerektiği görüşü hâkim olmuştur.

5. Akademi ve Sektör İlişkisi

Akademi ve sektör arasındaki ilişki, iletişim ve sinema eğitiminin en önemli unsurlarından biridir. Ancak, günümüzde bu ilişkinin zayıfladığı ve akademisyenlerin sektörden uzaklaştığı gözlemlenmektedir. Bu durum, öğrencilerin sektöre hazırlanmasını zorlaştırmakta ve eğitim ile sektör arasında bir kopukluğa neden olmaktadır. Çalıştay çıktılarında yer alan tartışmalar ve öneriler ışığında, akademi ve sektör ilişkisini güçlendirmek için aşağıdaki adımlar önerilmektedir:

Akademisyenlerin sektörden uzaklaşması, öğrencilerin güncel sektörel dinamikleri öğrenmesini engellemektedir. Bu nedenle, sektörde çalışan profesyonellerin derslere dahil edilmesi büyük önem taşımaktadır. Sektör profesyonelleri, öğrencilere uygulamalı bilgiler aktarabilir ve sektördeki güncel trendleri paylaşabilir. Bu sayede, öğrenciler teorik bilgilerini pratikle birleştirme fırsatı bulabilir.

Ancak, sektörden gelen kişilere akademik yeterlilik şartı koşulmamalıdır. Bunun yerine, profesyonel deneyimlerine odaklanılmalı ve sektördeki başarıları dikkate alınmalıdır. Örneğin, bir film yapımcısı veya medya uzmanı, öğrencilere sektördeki güncel uygulamaları aktarabilir ve onlara rehberlik edebilir.

Sektör danışma kurullarının düzenli toplantılar yaparak fakültelerle etkileşimde bulunması önerilmektedir. Bu kurullar, sektör temsilcileri, akademisyenler ve öğrencilerden oluşabilir. Sektör danışma kurulları, müfredatın güncellenmesi, öğrencilerin sektöre hazırlanması ve sektördeki ihtiyaçların belirlenmesi gibi konularda önemli bir rol oynayabilir.

Özellikle, sektör temsilcileri ile akademisyenlerin düzenli olarak bir araya gelmesi, müfredatın sektörel ihtiyaçlara uygun hale getirilmesini sağlayabilir. Ayrıca, bu tür toplantılar, öğrencilerin sektördeki güncel gelişmeleri takip etmesine ve sektöre bağlantılar kurmasına olanak tanıyacaktır.

Ulusal ve uluslararası projelerde sektörel ortaklıkların geliştirilmesi, özellikle fon bulma ve teknik destek açısından fayda sağlayabilir. Örneğin, Avrupa Birliği projeleri (Erasmus+, Horizon Europe, Creative Europe gibi) sektör ve akademi arasındaki iş birliğini güçlendirmek için önemli bir fırsat sunmaktadır. Ancak, Türkiye'nin bu tür projelere tam üye olmaması nedeniyle akademisyenlerin bazı projelere kişisel bütçelerle katılmak zorunda kaldığı belirtilmiştir.

Türkiye'nin Creative Europe MEDIA (Yaratıcı Avrupa-MEDIA) programına konsorsiyum üyesi olarak katılmamış olması Türkiye'den görsel-işitsel (sinema, medya vb.) alanda proje başvurusu yapılmasını engellediği gibi yapılan proje ortaklıklarında da fon alınamamasına neden olmaktadır. Türkiye'nin görsel-işitsel endüstride, görsel-işitsel alanlardaki eğitim faaliyetleri ile altyapı imkanlarını (teknoloji, inovasyon vb.) geliştirebilmesi için ivedi şekilde bu programa dâhil olması önerilmiştir. Bu tür projeler, öğrencilerin uluslararası deneyim kazanmasına ve sektördeki küresel trendleri öğrenmesine olanak tanıyacaktır. Ayrıca, sektöre ortak yürütülen projeler, öğrencilerin pratik becerilerini geliştirmelerine ve sektördeki profesyonellerle bağlantılar kurmalarına yardımcı olacaktır.

Öğrencilerin sektöre daha iyi entegre olabilmesi için staj programlarının kapsamının genişletilmesi gerekmektedir. Staj programları, öğrencilerin sektördeki güncel uygulamaları öğrenmesi ve pratik deneyim kazanması açısından kritik öneme sahiptir. Ancak, mevcut staj programlarının yetersiz olduğu ve öğrencilerin sektördeki gerçek iş ortamını deneyimleme fırsatı bulamadığı belirtilmiştir.

Bu nedenle, staj programlarının daha etkin hale getirilmesi ve öğrencilerin sektördeki farklı alanlarda deneyim kazanması sağlanmalıdır. Örneğin, öğrencilerin sinema, medya, reklamcılık gibi farklı alanlarda staj yaparak kendilerini geliştirebilecekleri ön görülmüştür. Ayrıca, staj programlarının uluslararası boyutta da genişletilmesi, öğrencilerin global bir bakış açısı kazanmasına yardımcı olacaktır.

Akademisyenlerin sektörel deneyimlerinin artırılması, öğrencilere daha donanımlı bir eğitim sunmalarına katkı sağlayacaktır. Özellikle, akademisyenlerin sektörde çalışmış olması veya sektörle bağlantılarının güçlü olması, öğrencilerin sektöre daha iyi hazırlanmasını sağlayacaktır. Bu nedenle, akademisyenlerin sektördeki güncel gelişmeleri takip etmesi ve sektörle etkileşimde bulunması teşvik edilmelidir.

Ayrıca, akademisyenlerin sektördeki profesyonellerle ortak projeler yürütmesi hem akademik hem de sektörel anlamda bilgi paylaşımını artıracaktır.

Bu tür projeler, öğrencilerin de sektörle bağlantılar kurmasına ve pratik deneyim kazanmasına olanak tanıyacaktır.

Mezunlarla ilişkilerin sürdürülebilir bir şekilde yönetilmesi hem akademik hem de sektörel iş birliklerini güçlendirir. Üniversitelerin mezun takip sistemleri kurması ve bu ilişkileri kurumsal bir çerçeveye oturtması gerekmektedir. Mezunlar aracılığıyla sektördeki güncel gelişmelere ulaşmak ve öğrencilere yeni fırsatlar sunmak mümkündür.

Özellikle, başarılı mezunların başarı hikayelerinin paylaşılması, mevcut öğrenciler için ilham kaynağı olacaktır. Ayrıca, mezunların derslere davet edilerek öğrencilere sektördeki deneyimlerini aktarmaları, öğrencilerin kariyer hedeflerini belirlemesine yardımcı olacaktır.

Akademi ve sektör arasındaki ilişkinin güçlendirilmesi, iletişim ve sinema eğitiminin daha etkin bir şekilde gerçekleştirilmesi için kritik öneme sahiptir. Sektör profesyonellerinin derslere dahil edilmesi, staj programlarının genişletilmesi ve mezunlarla ilişkilerin güçlendirilmesi gibi adımlar, öğrencilerin sektöre daha iyi hazırlanmasını sağlayacaktır. Ayrıca, ulusal ve uluslararası projelerde sektörle ortaklıkların geliştirilmesi hem akademisyenler hem de öğrenciler için yeni fırsatlar yaratacaktır.

6. Yüksek Lisans ve Doktora Programları

Yüksek lisans ve doktora programları, iletişim ve sinema alanlarında uzmanlaşmak isteyen öğrenciler için kritik bir öneme sahiptir. Ancak, bu programların kalitesi ve yapısı konusunda bazı sorunlar bulunmaktadır. Katılımcıların söylemleri, tartışmalar ve öneriler ışığında, yüksek lisans ve doktora programlarının daha etkin hale getirilmesi için aşağıdaki adımlar önerilmektedir:

Yüksek lisans programları, günümüzde artık bir zorunluluk gibi algılanmaktadır. Özellikle iletişim ve sinema alanlarında, öğrencilerin sektörde daha iyi bir konuma gelebilmek için yüksek lisans yapması gerektiği düşünülmektedir. Ancak, bu programların içeriği ve kalitesi konusunda bazı endişeler bulunmaktadır. Bazı katılımcılar, yüksek lisans programlarının daha fazla uygulamaya yönelik olması gerektiğini belirtmiştir. Özellikle, sektördeki güncel gelişmelerin bu programlara entegre edilmesi, öğrencilerin teorik bilgilerini pratikle birleştirmesine olanak tanıyacaktır. Ayrıca, yüksek lisans programlarının daha esnek bir yapıya sahip olması ve öğrencilerin kendi ilgi alanlarına göre ders seçebilmesi gerektiği vurgulanmıştır.

Doktora programları, akademik kariyer yapmak isteyen öğrenciler için kritik bir öneme sahip olduğu her katılımcı tarafından belirtilmiştir. Ancak, bu programların seçici ve kaliteli olması gerektiği konusunda karar birliğine varılmıştır. Özellikle, doktora programlarına kabul edilen öğrencilerin akademik yetkinliklerinin yüksek olması ve bu programların ciddi bir araştırma süreci gerektirmesi gerektiği vurgulanmıştır.

Bazı katılımcılar, özel üniversitelerde doktora programlarının kurumlar tarafından daha iyi desteklenmesi gerektiğini belirtmiştir. Özellikle, bu programların finansal olarak desteklenmesi ve öğrencilerin araştırma yapabilmeleri için gerekli kaynakların sağlanması gerekmektedir. Ayrıca, doktora programlarının uluslararası standartlara uygun hale getirilmesi ve öğrencilerin uluslararası projelere katılımının teşvik edilmesi gerektiği ifade edilmiştir.

Lisansüstü programlara alan dışından gelen öğrenciler için bilimsel hazırlık programlarının uygulanması gerektiği dile getirilmiştir. Bu programlar, öğrencilerin lisansüstü eğitime daha iyi hazırlanmasını sağlayacaktır görüşü öne çıkmıştır. Özellikle iletişim ve sinema alanlarına yönelik temel bilgilerin bu programlar kapsamında sunulmasının, öğrencilerin lisansüstü eğitim sürecine daha kolay uyum sağlamalarına katkı sağlayacağı ifade edilmiştir.

Bilimsel hazırlık programları, öğrencilerin akademik yazım, araştırma teknikleri ve sektörel bilgiler konusunda kendilerini geliştirmelerine olanak tanıyacaktır. Ayrıca, bu programların uzaktan eğitimle desteklenmesi, öğrencilerin daha esnek bir şekilde eğitim almalarını sağlayacaktır görüşü öne çıkmıştır.

Bazı katılımcılar tarafından yüksek lisans ve doktora programlarında tez yerine film üretiminin kabul edilmesi önerilmiştir.

Özellikle, sinema ve medya alanlarında öğrencilerin teorik bilgilerini pratik projelerle birleşmesi, sektörde daha iyi bir konuma gelmelerini sağlayacağı görüşe bu konuya dayanak edilmiştir. Bu tür projelerin, öğrencilerin yaratıcılıklarını ortaya koymalarına ve sektördeki profesyonellerle bağlantılar kurmalarına olanak tanıyacağı öne sürülmüştür. Ayrıca, film üretiminin tez yerine kabul edilmesi, öğrencilerin sektördeki güncel uygulamaları öğrenmesini ve pratik deneyim kazanmasını sağlayacaktır. Bu sayede, öğrenciler hem akademik hem de sektörel anlamda daha donanımlı hale gelecektir konusu üzerine tartışılmıştır.

Sanatta yeterlik ve doktora programları arasındaki farkların net bir şekilde belirlenmesi gerektiği vurgulanmıştır. Sanatta yeterlik programları, özellikle pratik projeler üzerine odaklanırken, doktora programları daha çok teorik ve akademik araştırmalara yöneliktir. Bu nedenle, bu iki programın içeriği ve hedefleri konusunda net bir ayrım yapılması gerekmektedir.

Ayrıca, sanatta yeterlik programlarının uluslararası örneklerden uyarlanması ve bu programların yüksek öğretimde daha fazla desteklenmesi gerektiği belirtilmiştir. Bu sayede, öğrencilerin hem akademik hem de pratik anlamda kendilerini geliştirmeleri sağlanacaktır görüşü dile getirilmiştir.

Akademik personel alım süreçlerinin daha şeffaf ve alan uzmanlığına göre yapılması gerektiği ifade edilmiştir. Özellikle, yüksek lisans ve doktora programlarında ders verecek akademisyenlerin sektörel deneyimlerinin olması ve uygulamalı eğitim verebilecek kişilerden seçilmesi gerektiği vurgulanmıştır.

Ayrıca, akademik kadro seçim süreçlerinde adayların vereceği derslere göre belirlenmiş kriterler oluşturulması gerektiği belirtilmiştir. Bu sayede, öğrencilere daha donanımlı bir eğitim sunulabilecektir.

7. Uluslararasılaşma ve Erasmus

Uluslararasılaşma, özellikle iletişim ve sinema gibi küresel bir perspektif gerektiren alanlarda öğrencilerin eğitimini zenginleştirmek için kritik bir öneme sahiptir. Erasmus programı, öğrencilere yurtdışında eğitim görme, farklı kültürlerle etkileşim kurma ve uluslararası bir bakış açısı kazanma fırsatı sunar. Ancak, bu programların etkin bir şekilde uygulanması ve öğrencilerin bu fırsatlardan en iyi şekilde yararlanabilmesi için bazı adımlar atılması gerekmektedir. Çalıştayda gerçekleştirilen tartışmalar ve öneriler ışığında, uluslararasılaşma ve Erasmus programlarının daha etkin hale getirilmesi için aşağıdaki adımlar önerilmektedir:

Erasmus programı, öğrencilere yurtdışında eğitim görme ve farklı kültürlerle etkileşim kurma fırsatı sunar. Ancak, Türkiye'nin bu programda yeterince etkin olmadığı ve bazı sorunların yaşandığı belirtilmiştir. Özellikle, Erasmus programında Türkiye'nin tercih edilmemesi, suistimaller (ders yerine turistik geziler vb.) ve dil bariyerleri gibi sorunlar ele alınmıştır.

Bu sorunların çözümü için, öğrencilerin Erasmus programına katılımının teşvik edilmesi ve bu programın daha etkin bir şekilde yönetilmesi gerekmektedir. Özellikle, öğrencilerin yurtdışında eğitim görürken akademik olarak kendilerini geliştirmeleri ve sektörel deneyimler kazanmaları sağlanmalıdır. Dil bariyerleri, özellikle Erasmus programına katılan öğrencilerin karşılaştığı en büyük sorunlardan biridir. Yabancı dil yeterliliği olmayan öğrenciler, yurtdışında eğitim görürken zorluklar yaşamakta ve bu durum programdan beklenen faydaların elde edilmesini engellemektedir.

Bu nedenle, öğrencilerin Erasmus programına katılmadan önce yabancı dil eğitimi almaları ve dil yeterliliklerini artırmaları gerekmektedir.

Ayrıca, üniversitelerin yabancı dil eğitimini zorunlu hale getirmesi ve öğrencilerin dil becerilerini geliştirmeleri için ek kurslar sunması önerilmektedir. Bu sayede, öğrenciler Erasmus programına daha hazırlıklı bir şekilde katılabilecek ve yurtdışındaki eğitim sürecinden daha fazla fayda sağlayabileceklerdir.

Erasmus programı, öğrencilere yalnızca akademik anlamda değil, sektörel anlamda da önemli fırsatlar sunar. Özellikle, iletişim ve sinema gibi alanlarda öğrencilerin yurtdışında staj yapma veya sektördeki profesyonellerle çalışma fırsatı bulması, kariyerlerini şekillendirmelerine yardımcı olacaktır. Bu nedenle, Erasmus programının yalnızca akademik değişim programı olarak değil, sektörel deneyimler kazanma fırsatı olarak da değerlendirilmesi gerekmektedir.

Ayrıca, Erasmus programı kapsamında öğrencilerin yurtdışındaki film festivallerine, workshoplara ve seminerlere katılmaları teşvik edilmelidir. Bu tür etkinlikler, öğrencilerin uluslararası sinema ve medya sektörüne daha yakından tanıklık etmelerini sağlayacaktır.

Erasmus programının yanı sıra, Horizon Europe ve Creative Europe gibi uluslararası projelere katılım da önemli bir fırsat sunmaktadır.

Bu projeler, öğrencilerin ve akademisyenlerin uluslararası iş birlikleri kurmasına ve sektörel projelerde yer almasına olanak tanımaktadır.

Ancak, Türkiye'nin bu tür projelere (özellikle Creative Europe) tam üye olmaması nedeniyle akademisyenlerin zorluklar yaşadığı görülmüştür.

Bu sorunun çözümü için, Türkiye'nin bu tür uluslararası projelere daha etkin bir şekilde katılım sağlaması ve üniversitelerin bu projeler için gerekli desteği sağlaması gerekmektedir. Özellikle, iletişim ve sinema alanlarında uluslararası projelere katılım, öğrencilerin global bir bakış açısı kazanmasını sağlayacaktır.

Horizon projelerinde ise medya ve sinema alanındaki akademik yapılarla bilişim, iletişim, yazılım ve tasarım alanlarındaki teknoloji/içerik üreten sektördeki profesyonel kuruluşların bir araya geleceği proje hazırlık toplantılarının yapılması ve sonrasında projelerin sunulması en azından Horizon projelerinden faydalanılmasına imkân sağlayacaktır.

Akademisyenlerin uluslararası konferanslara katılımları da hem akademik hem de sektörel anlamda bilgi paylaşımını artırmaktadır. Ancak, akademisyenlerin bu tür etkinliklere katılımı için üniversitelerde yeterli desteklerin sağlanmadığı belirtilmiştir. Bu nedenle, üniversitelerin akademisyenlerin uluslararası konferanslara katılımını teşvik etmesi ve bu süreçte gerekli finansal ve idari desteği sağlaması gerekmektedir. Ayrıca, akademisyenlerin uluslararası konferanslarda sunum yapması ve bu konferanslarda elde edilen bilgileri öğrencilere aktarması, eğitimin kalitesini artıracaktır. Bu sayede, öğrenciler uluslararası sinema ve medya sektöründeki güncel gelişmeleri takip edebilecek ve bu bilgileri kendi projelerine entegre edebilecektir.

Uluslararası iş birliklerinin artırılması, özellikle iletişim ve sinema alanlarında öğrencilerin global bir bakış açısı kazanmasını sağlayacaktır. Üniversitelerin yurtdışındaki diğer üniversitelerle ortak projeler yürütmesi, öğrencilerin farklı kültürlerle etkileşim kurmasına ve uluslararası bir ağ oluşturmalarına olanak tanıyacaktır.

Ayrıca, uluslararası iş birlikleri kapsamında öğrencilerin yurtdışındaki film festivallerine, workshoplara ve seminerlere katılmaları teşvik edilmelidir.

Bu tür etkinlikler, öğrencilerin uluslararası sinema ve medya sektörüne daha yakından tanıklık etmelerini sağlayacaktır.

Uluslararası iş birliklerinin artırılması, özellikle iletişim ve sinema alanlarında öğrencilerin global bir bakış açısı kazanmasını sağlayacaktır. Üniversitelerin yurtdışındaki diğer üniversitelerle ortak projeler yürütmesi, öğrencilerin farklı kültürlerle etkileşim kurmasına ve uluslararası bir ağ oluşturmalarına olanak tanıyacaktır. Ayrıca, uluslararası iş birlikleri kapsamında öğrencilerin yurtdışındaki film festivallerine, workshoplara ve seminerlere katılmaları teşvik edilmelidir. Bu tür etkinlikler, öğrencilerin uluslararası sinema ve medya sektörüne daha yakından tanıklık etmelerini sağlayacaktır.

Avrupa Birliği'nin Erasmus+, Horizon Europe ve Creative Europe MEDIA programları, sinema eğitimi ve üretimi alanında yenilikçi projeler geliştirmek için büyük fırsatlar sunmaktadır. Türkiye'deki sinema eğitimi kurumları, bu programlara entegre olabilecek şekilde disiplinlerarası, dijitalleşme odaklı ve sektörel bağlantıları güçlü projeler geliştirmelidir. Erasmus+ kapsamında, üniversiteler arasında öğrenci ve akademisyen değişim programlarının ötesine geçerek, Avrupa'daki film okulları ile ortak modüller içeren hibrit eğitim programları tasarlanabilir. Örneğin, yapay zekâ ile film analizi, sanal gerçeklik (VR) ile hikâye anlatımı, sürdürülebilir sinema üretimi gibi konularda ortak ders programları geliştirilebilir ve öğrenciler hem Türkiye'de hem de Avrupa'daki partner okullarda uygulamalı eğitim alarak uluslararası deneyim kazanabilir. Ayrıca, Erasmus destekli "Sinemada Kültürel Çeşitlilik ve Göç" temalı bir kısa film üretim atölyesi düzenlenerek, farklı ülkelerden öğrencilerin göç, kimlik ve kültürel miras üzerine ortak belgesel ve kısa film projeleri üretmesi teşvik edilebilir.

Horizon Europe çerçevesinde, yeni nesil sinema teknolojileri ve yapay zekâ tabanlı içerik üretimi gibi alanlarda inovatif projeler geliştirilebilir.

Örneğin, "Dijital Arşivleme ve Yapay Zekâ ile Sinema Mirasının Korunması" başlıklı bir proje ile eski Türk ve Avrupa sineması örneklerinin restorasyonu, dijitalleştirilmesi ve büyük veri ile analiz edilmesi için yapay zekâ tabanlı sistemler geliştirilebilir. Horizon projeleri kapsamında, "Sanal Prodüksiyon Laboratuvarı" oluşturularak, Avrupa'daki sinema okulları ve yapım şirketleriyle ortak bir dijital prodüksiyon ağı kurulabilir. Bu sayede, öğrenciler ve akademisyenler, yeşil perde (greenscreen) teknolojisi, sanal gerçeklik (VR) ve artırılmış gerçeklik (AR) destekli film yapımı gibi yeni nesil teknikleri uygulamalı olarak öğrenebilir. Ayrıca, Horizon'un çevresel sürdürülebilirlik temalarıyla uyumlu olarak "Yeşil Film Üretimi" konulu bir proje tasarlanabilir ve Türkiye ile Avrupa'daki film yapımcıları, karbon ayak izini düşüren yeni prodüksiyon yöntemleri geliştirebilir.

Creative Europe MEDIA programı kapsamında ise, Türkiye'deki sinema eğitimi ve bağımsız film yapımına yönelik projeler desteklenebilir. Örneğin, "Genç Yönetmenler için Avrupa Dijital Platformu" başlıklı bir proje ile yeni mezun sinema öğrencilerinin kısa filmlerini Avrupa çapında tanıtabilecekleri bir dijital ağ ve festival platformu oluşturulabilir.

Ayrıca, Creative Europe fonları ile "Avrupa Göçmen Hikâyeleri" başlıklı bir ortak yapım platformu kurulabilir ve farklı ülkelere gelen film yapımcıları, göçmenlerin yaşamlarını konu alan belgesel ve kısa film projeleri üretebilir. Bu tür projeler, hem Avrupa'da hem de Türkiye'de kültürel çeşitliliği destekleyen film projelerinin üretimini teşvik edecek, hem de Türk sinemacıların uluslararası alanda daha görünür hale gelmesini sağlayacaktır. Ayrıca, Türkiye'deki film festivallerini uluslararası hale getirmek için Creative Europe destekli "Avrupa Film Festivalleri Ağı" kurulabilir ve Avrupa'daki festivallerle ortak gösterimler, atölyeler ve yönetmen buluşmaları organize edilebilir. Böylece, Türkiye'deki sinema eğitimi ve film üretimi, Avrupa ile daha entegre bir yapıya kavuşabilir ve küresel çapta daha rekabetçi hale gelebilir.

8. Araştırma Üniversiteleri ve Fonlama

Araştırma üniversiteleri, özellikle bilimsel çalışmaların ve akademik üretimin merkezi olarak kabul edilir. Bu üniversiteler, öğrencilerin ve akademisyenlerin yenilikçi projeler üretmesine ve sektörel iş birlikleri kurmasına olanak tanır. Ancak, iletişim ve sinema gibi alanlarda araştırma üniversitelerinin yeterince desteklenmediği ve bu alanlarda yapılan çalışmaların diğer disiplinlere kıyasla daha az fonlandığı belirtilmiştir.

Fonlama sorunları, özellikle iletişim ve sinema alanlarında yapılan çalışmaların önündeki en büyük engellerden biridir. Bu alanlarda yapılan projelerin diğer disiplinlere kıyasla daha az fonlandığı ve bu durumun akademik üretimi olumsuz etkilediği belirtilmiştir. Bu sorunun çözümü için, aşağıdaki adımlar önerilmektedir:

Ulusal ve Uluslararası Fon Kaynaklarının Artırılması: İletişim ve sinema alanlarında yapılan çalışmaların daha fazla fonlanması için ulusal ve uluslararası fon kaynaklarına erişim sağlanmalıdır. Özellikle, Avrupa Birliği projeleri (Horizon Europe, Creative Europe gibi) bu alanlarda yapılan çalışmalar için önemli bir fırsat sunmaktadır. Ancak, Türkiye'nin bu tür projelere tam üye olmaması nedeniyle akademisyenlerin bazı projelere kişisel bütçelerle katılmak zorunda kaldığı belirtilmiştir.

Özel Sektör ve Kamu İş Birlikleri: İletişim ve sinema alanlarında yapılan çalışmaların fonlanması için özel sektör ve kamu kuruluşlarıyla iş birlikleri kurulmalıdır. Özellikle, medya şirketleri, film yapım şirketleri ve Kültür Bakanlığı gibi kuruluşlarla ortak projeler yürütülmesi, bu alanlarda yapılan çalışmaların daha fazla desteklenmesini sağlayacaktır.

Üniversitelerin Kendi Fonlarını Oluşturması: Üniversiteler, iletişim ve sinema alanlarında yapılan çalışmaların desteklemek için kendi fonlarını oluşturabilir. Bu fonlar, öğrencilerin ve akademisyenlerin projelerini hayata geçirmelerine olanak tanıyacak ve akademik üretimi artıracaktır.

İletişim fakültelerinin diğer disiplinlere kıyasla daha az desteklendiği ve bu durumun akademik üretimi olumsuz etkilediği belirtilmiştir. Özellikle, mühendislik ve fen bilimleri gibi alanlarda yapılan çalışmaların daha fazla fonlandığı ve bu alanlarda yapılan projelerin daha fazla destek gördüğü ifade edilmiştir. Bu durum, iletişim ve sinema alanlarında yapılan çalışmaların önündeki en büyük engellerden biridir.

Bu sorunun çözümü için, iletişim fakültelerinin diğer disiplinlerle eşit şartlarda desteklenmesi gerekmektedir. Özellikle, yapay zekâ, yeni medya teknolojileri ve dijital dönüşüm gibi alanlarda yapılan çalışmaların daha fazla fonlanması, bu alanlarda yapılan projelerin artırılmasını sağlayacaktır.

Araştırma üniversitelerinin başarısı, özellikle akademik çıktıların kalitesi ve sayısı ile ölçülmektedir. Ancak, iletişim ve sinema alanlarında yapılan çalışmaların diğer disiplinlere kıyasla daha az akademik çıktı ürettiği belirtilmiştir. Bu durum, bu alanlarda yapılan çalışmaların daha az fonlanmasına ve akademik üretimin yavaşlamasına neden olmaktadır.

Bu sorunun çözümü için, iletişim ve sinema alanlarında yapılan çalışmaların daha fazla desteklenmesi ve akademik çıktıların artırılması gerekmektedir. Özellikle, uluslararası indekslerde yayın yapma konusunda akademisyenlerin teşvik edilmesi ve bu alanlarda yapılan çalışmaların daha fazla görünür hale getirilmesi gerekmektedir.

Özellikle, ulusal ve uluslararası fon kaynaklarından yararlanarak yapay zekâ projelerine destek sağlanması, bu alanlarda yapılan çalışmaların artırılmasını sağlayacaktır. Ayrıca, özel sektör ve kamu kuruluşlarıyla iş birlikleri kurularak bu alanlarda yapılan çalışmaların daha fazla fonlanması sağlanabilir.

BAP proje destekleri bu anlamda (örneğin araştırma, belgesel hazırlama, konferanslarda/festivallerde sunum yapma) faydalı olabilir fakat genel yapı içinde sinema veya medya alanlarındaki projelerin faaliyetleri için BAP projelerinin hem fon hacmi artırılmalı hem de görsel-işitsel alanlardaki araştırma/uygulama/produksiyon (çekim/kurgu vb.) süreçleri için BAP proje fon tahsis süreçlerinin kullanımında esnekliklerin sağlanması oldukça önem arz eder bulunmuştur. Bu bakımdan alınan BAP destekleri bir araştırmanın yapılması, belgeselin hazırlanması ve sunumu noktasında ciddi noksanlıklar barındırmaktadır.

9. İletişim Fakülteleri ve Sinema Alanındaki Zorluklar

İletişim fakülteleri ve sinema eğitimi, günümüzde hızla değişen teknolojik ve sektörel dinamikler nedeniyle sürekli bir dönüşüm içerisinde. Ancak, bu alanlarda yaşanan bazı zorluklar, öğrencilerin sektöre hazırlanmasını ve akademik üretimi olumsuz etkilemektedir. Tartışmalar ve öneriler ışığında, iletişim fakülteleri ve sinema alanındaki zorlukların çözümü için aşağıdaki adımlar önerilmektedir:

- İletişim fakültelerinde ve sinema eğitiminde en büyük zorluklardan biri, altyapı eksiklikleridir. Özellikle, öğrencilerin uygulamalı eğitim alabilmesi için gerekli olan stüdyo plato, kamera, ses ekipmanı gibi teknik donanımların yetersiz (ya hiç yok veya kalitesi yetersiz) olduğu belirtilmiştir. Bu durum, öğrencilerin sektöre hazırlanmasını zorlaştırmakta ve pratik deneyim kazanmalarını engellemektedir. Bu sorunun çözümü için, üniversitelerin iletişim fakültelerine yönelik altyapı yatırımlarını artırması gerekmektedir. Özellikle, stüdyo ve plato gibi alanların oluşturulması, öğrencilerin uygulamalı eğitim alabilmesi için kritik öneme sahiptir.

Ayrıca, kamera, ses ekipmanı ve diğer teknik donanımların güncellenmesi, öğrencilerin sektördeki güncel teknolojilere uyum sağlamasını sağlayacaktır. Bu konuda TRT ve devlet kurumlarının yanı sıra, prodüksiyon şirketlerinin imkanı olan üniversitelerin kampüs alanlarına yatırımlar yaparak ölçüğü değişen şekilde platolar kurmasının teşvik edilmesi sorunun çözümünü kolaylaştıracaktır.

- İletişim fakülteleri ve sinema alanı, üniversitelerdeki veya merkezi idaredeki yöneticiler tarafından yeterince önemsenmemekte ve desteklenmemektedir. Bu durum, özellikle altyapı eksiklikleri ve fonlama sorunlarının artmasına neden olmaktadır. Yöneticilerin bu alanlara yönelik bilgisizliği, ilgisizliği, öğrencilerin sektöre hazırlanmasını zorlaştırmakta ve akademik üretimi olumsuz etkilemektedir. Bu sorunun çözümü için, yöneticilerin iletişim fakültelerine ve sinema alanına daha fazla önem vermesi gerekmektedir. Özellikle, altyapı yatırımlarının artırılması, fonlama sorunlarının çözülmesi ve öğrencilerin sektöre hazırlanması için gerekli kaynakların sağlanması gerekmektedir. Ayrıca, yöneticilerin sektör temsilcileriyle düzenli olarak bir araya gelmesi ve bu alanlardaki ihtiyaçları belirlemesi önerilmektedir.

- Türkiye'deki iletişim fakültelerinin fiziksel altyapısı, sinema eğitiminin niteliğini doğrudan etkileyen temel unsurlardan biridir. Ancak birçok fakültede binaların tasarımı, sinema eğitimine uygun olarak düşünülmemektedir. Derslikler genellikle standart sınıf düzenine sahiptir ve akustik düzenlemeler yeterli düzeyde değildir. Bu durum, ses teknolojileri ve film analizi derslerinde ciddi sıkıntılara yol açmaktadır. Ayrıca, atölye ve stüdyo alanlarının yetersizliği, öğrencilerin uygulamalı çalışmalar yapmasını zorlaştırmakta ve sektöre hazırlık süreçlerini sektöre uğratmaktadır. Film yapımı ve post-prodüksiyon süreçleri için gereken teknik donanım eksikliği de öğrencilerin üretim pratiklerini sınırlamakta, dijitalleşen sinema dünyasında yeterli deneyim kazanmalarını engellemektedir.

Film izleme mekanları açısından da ciddi eksiklikler bulunmaktadır. Birçok üniversitede sinema salonları ya hiç yoktur ya da uygun teknik donanımdan yoksundur. Mevcut projeksiyon sistemleri ve ses sistemleri genellikle günümüz sinema standartlarını karşılamaktan uzaktır. Öğrenciler, film analizlerini sağlıklı bir şekilde yapabilecekleri karanlık odalara veya uygun ses sistemlerine sahip salonlara erişimde zorlanmaktadır. Bu eksiklik, sinema eğitiminin temel taşlarından biri olan film izlemenin ve çözümleme yapmanın kalitesini düşürmektedir. Film gösterimlerinin düzenli olarak yapıldığı, öğrenci ve akademisyenlerin bir araya gelerek tartışmalar gerçekleştirdiği mekanların azlığı da sinema kültürünün gelişimini engelleyen faktörler arasında yer almaktadır.

Sinema kütüphaneleri konusunda ise büyük bir kaynak sıkıntısı yaşanmaktadır.

Birçok iletişim fakültesinin kütüphanelerinde güncel farklı dillerde sinema kitapları, akademik dergiler ve dijital film arşivleri sınırlıdır. Sinema temalı dijital veri tabanlarına erişim konusunda da ciddi eksiklikler mevcuttur, bu da öğrencilerin ve araştırmacıların küresel sinema literatürüne ulaşmasını zorlaştırmaktadır. Ayrıca, film arşivlerinin yeterli olmaması, öğrencilerin klasik ve çağdaş yapımlara erişimini sınırlandırmaktadır. Bu durum, hem teorik bilgiye ulaşımı hem de film tarihine dair kapsamlı bir eğitim almayı zorlaştırmaktadır. Kütüphanelerde sinema ile ilgili özel çalışma alanlarının olmaması da öğrencilerin akademik ve sanatsal çalışmalarını verimli bir şekilde sürdürebilmelerini engellemektedir. Tüm bu eksiklikler göz önüne alındığında, iletişim fakültelerinin fiziksel altyapısının iyileştirilmesi, teknik donanımın güncellenmesi ve sinema eğitimi için gerekli akademik kaynakların artırılması büyük önem taşımaktadır.

10. Yabancı Öğrenciler ve Eğitim Sorunları

Yabancı öğrencilerin en büyük sorunlarından birinin dil bariyerleri olduğu belirtilmiştir. Türkçe eğitim veren üniversitelerde, yabancı öğrencilerin dil yeterliliklerinin yetersiz olması, dersleri anlamalarını ve akademik performanslarını olumsuz etkilemektedir. Özellikle, iletişim ve sinema gibi alanlarda dil becerilerinin önemi büyüktür. Senaryo yazımı, film analizi ve medya çalışmalarını gibi derslerde Türkçe yeterliliği, öğrencilerin başarısını doğrudan etkilemektedir görüşü ağırlık kazanmaktadır. Bu sorunun çözümü için, yabancı öğrencilere yönelik Türkçe hazırlık programlarının daha etkin hale getirilmesi gerekmektedir. Özellikle, iletişim ve sinema alanlarına yönelik özel Türkçe kursları düzenlenmeli ve bu kurslarda öğrencilerin mesleki terminolojiyi öğrenmeleri sağlanmalıdır. Ayrıca, yabancı öğrencilerin derslerde kullanılan materyallere erişiminin kolaylaştırılması ve İngilizce destekli eğitim seçeneklerinin sunulması, bu öğrencilerin dil bariyerlerini aşmalarına yardımcı olacaktır.

Yabancı öğrencilerin akademik yeterlilikleri konusunda da sorunlar yaşanmaktadır. Özellikle, farklı eğitim sistemlerinden gelen öğrencilerin Türkiye'deki akademik standartlara uyum sağlamakta zorlandığı belirtilmiştir. Bu durum, öğrencilerin sınavlarda ve derslerde düşük performans göstermesine neden olmaktadır. Bu sorunun çözümü için, yabancı öğrencilere yönelik akademik destek programları oluşturulmalıdır. Özellikle, akademik yazım, araştırma teknikleri ve sunum becerileri gibi konularda yabancı öğrencilere eğitimler verilmelidir. Ayrıca, yabancı öğrencilerin akademik danışmanlık hizmetlerinden daha fazla yararlanması sağlanmalı ve bu öğrencilerin eğitim sürecinde karşılaştıkları sorunların çözümü için destek mekanizmaları oluşturulmalıdır.

Yabancı öğrencilerin Türkiye'deki eğitim sürecinde yaşadığı bir diğer sorun, kültürel uyum sorunlarıdır. Farklı kültürel geçmişlere sahip öğrencilerin Türkiye'deki sosyal ve kültürel yaşama uyum sağlamakta zorlandığı belirtilmiştir.

Bu durum, öğrencilerin akademik performansını ve motivasyonunu olumsuz etkilemektedir. Bu sorunun çözümü için, yabancı öğrencilere yönelik kültürel uyum programları düzenlenmelidir. Özellikle, yabancı öğrencilerin Türk kültürüne ve sosyal yaşamına uyum sağlamalarını sağlayacak etkinlikler ve workshoplar düzenlenmelidir. Ayrıca, yabancı öğrencilerin yerel öğrencilerle daha fazla etkileşimde bulunması sağlanmalı ve bu öğrencilerin üniversite yaşamına daha iyi entegre olmaları için sosyal destek mekanizmaları oluşturulmalıdır.

Yabancı öğrencilerin sınav ve değerlendirme süreçlerinde de sorunlar yaşandığı belirtilmiştir. Özellikle, dil yetersizlikleri nedeniyle sınav sorularını anlamakta zorlanan öğrenciler, sınavlarda düşük performans göstermektedir. Ayrıca, farklı eğitim sistemlerinden gelen öğrencilerin Türkiye'deki sınav ve değerlendirme yöntemlerine/kültürüne uyum sağlamakta zorlandığı ifade edilmiştir.

Bu sorunun çözümü için, yabancı öğrencilere yönelik sınav ve değerlendirme yöntemlerinin gözden geçirilmesi gerekmektedir. Özellikle, sınav sorularının daha anlaşılır bir dilde hazırlanması ve yabancı öğrencilerin sınavlarda ek süre gibi desteklerden yararlanması sağlanmalıdır. Ayrıca, yabancı öğrencilerin sınav ve değerlendirme süreçlerinde karşılaştıkları sorunların çözümü için akademik danışmanlık hizmetleri sunulmalıdır.

Yabancı öğrencilerin eğitim sürecinde yaşadığı bir diğer sorun, motivasyon eksikliğidir. Özellikle, dil bariyerleri, kültürel uyum sorunları ve akademik zorluklar, öğrencilerin motivasyonunu olumsuz etkilemektedir. Bu durum, öğrencilerin eğitim sürecinden kopmasına ve akademik başarısının düşmesine neden olmaktadır.

Sinema alanındaki sınavlar, ölçme ve değerlendirme süreçleri geleneksel test yöntemlerinin ötesine geçerek öğrencilerin teorik bilgilerini, analitik düşünme becerilerini ve yaratıcı üretim kapasitelerini ölçmelidir. Sinema eğitimi, hem kuramsal hem de uygulamalı bileşenler içerdiğinden, sınav ve değerlendirme sisteminin de bu iki boyutu kapsayacak şekilde yapılandırılması gerekmektedir. Bu bağlamda, çeşitli yöntemlerin bir arada kullanılması, öğrencilerin farklı yönlerini değerlendirmek açısından daha sağlıklı olacaktır. Fakat Türkiye'deki birçok üniversitenin teknik altyapı, donanım ve nitelikli araç-gereçlerinin olmaması aşağıdaki gibi belirtilen sinema alanına özgü sınav, ölçme ve değerlendirme planlarını uygulamaya imkân vermemektedir.

1. Teorik Bilgi ve Analitik Düşünmeyi Ölçme

Açık uçlu ve analitik sorular: Öğrencilerin sinema tarihi, film teorileri, yönetmen analizleri, tür incelemeleri gibi konularda eleştirel düşünme yetilerini değerlendirmek için açık uçlu sorular kullanılmalıdır. Bu sayede, öğrencilerin ezber bilgilerden ziyade yorumlama ve sentez yapma becerileri ölçülebilir.

Film analizleri: Öğrencilere belirli sahneler ya da filmler üzerinden teknik, estetik ve anlatı unsurlarını çözümlemeleri için yazılı ya da sözlü analizler yaptırılabilir.

Makale veya deneme yazımı: Öğrencilerin sinema kuramlarını, endüstri dinamiklerini veya kültürel bağlamları ele alarak bir tartışma yürüttüğü akademik yazılar yazması, eleştirel düşünmelerini geliştirir ve akademik yetkinliklerini değerlendirir.

2. Uygulamalı Değerlendirme Yöntemleri

Kısa film veya video üretimi: Öğrencilere belirli temalar veya teknik kısıtlamalar çerçevesinde kısa filmler üretme ödevi verilerek, sinematografi, kurgu, ses tasarımı gibi becerileri değerlendirilmelidir. Değerlendirme sürecinde, sadece sonuç ürünü değil, üretim süreci ve yaratıcılık da dikkate alınmalıdır.

Senaryo yazımı veya storyboard oluşturma: Öğrencilere belirli bir sahne ya da kısa film için senaryo yazdırmak veya storyboard çizdirmek, onların görsel anlatı ve hikâyeleme yeteneklerini ölçmek açısından faydalı olabilir.

Kurgu ve teknik analiz projeleri: Öğrencilerin belirli bir sahneyi yeniden kurgulaması ya da ses-müzik tasarımı yaparak farklı anlatım biçimlerini keşfetmesi istenebilir. Bu değerlendirme yöntemi, teknik becerilerinin gelişimini gösterir.

3. Alternatif ve Etkileşimli Değerlendirme Yöntemleri

Portfolyo değerlendirilmesi: Öğrencilerin dönem boyunca ürettikleri çalışmaları içeren bir portfolyo sunmaları, bireysel gelişimlerini değerlendirmek açısından etkili bir yöntemdir. Burada film çekimleri, senaryolar, eleştirel yazılar, kurgu çalışmaları gibi farklı üretimler yer alabilir.

Sözlü sunumlar ve tartışmalar: Öğrenciler belirli filmleri, yönetmenleri veya akımları analiz ederek sunumlar yapabilir. Bu tür sınavlar, onların sinema dili ve terminolojisine hâkimiyetini, analiz yeteneğini ve sözlü iletişim becerilerini ölçmeye yardımcı olur.

Grup projeleri ve iş birliği değerlendirmesi:

Sinema üretimi genellikle ekip çalışmasını gerektirdiği için, öğrencilerin grup içinde çalıştıkları projeler de değerlendirme sürecine dâhil edilmelidir. Burada sadece ortaya çıkan ürün değil, iş birliği süreci de göz önünde bulundurulmalıdır.

Genel olarak, sinema alanında ölçme ve değerlendirme süreçleri hem kuramsal hem de uygulamalı yöntemleri içermeli, öğrencilerin yaratıcılığını teşvik eden esnek ve bütüncül bir yapıya sahip olmalıdır. Geleneksel sınav formatlarından uzaklaşarak, öğrencilerin üretkenliklerini, eleştirel düşünme becerilerini ve teknik yeterliliklerini ortaya koyabilecekleri yöntemlere ağırlık verilmesi, sinema eğitiminin niteliğini artıracaktır.

11. Teknoloji ve Geleneksel Yöntemlerin Dengesi

Teknolojinin eğitime entegrasyonu, özellikle iletişim ve sinema alanlarında büyük bir öneme sahiptir. Öğrencilerin yapay zekâ, dijital efektler, sanal gerçeklik ve diğer yeni teknolojileri kullanmayı öğrenmesi, sektördeki güncel gelişmelere uyum sağlamalarını sağlayacaktır.

Ancak, bu teknolojilerin eğitime entegrasyonu sırasında, temel sinema ve fotoğrafçılık prensiplerinin de öğretilmesi gerektiği vurgulanmıştır. Bu bağlamda, öğrencilerin hem teknolojik araçları kullanmayı öğrenmesi hem de geleneksel yöntemlerin temel prensiplerini anlaması sağlanmalıdır. Örneğin, öğrenciler mobil telefonlarla film çekiminin kolaylıklarını öğrenirken, aynı zamanda temel sinematografi tekniklerini de öğrenmelidir. Bu sayede, öğrenciler hem teknolojik yenilikleri kullanabilir hem de geleneksel yöntemlerin önemini kavrayabilir. Geleneksel yöntemler, özellikle sinema ve fotoğrafçılık gibi alanlarda hala büyük bir öneme sahiptir. Öğrencilerin temel sinema prensiplerini, ışık kullanımını, kompozisyon tekniklerini ve diğer geleneksel yöntemleri öğrenmesi, yaratıcılıklarını artıracak ve sektörde daha donanımlı hale gelmelerini sağlayacaktır. Ancak, günümüzde öğrencilerin bu temel bilgileri öğrenmekte zorlandığı ve yalnızca teknolojik araçlara güvendikleri belirtilmiştir.

Bu sorunun çözümü için, eğitim programlarında geleneksel yöntemlere daha fazla yer verilmesi gerekmektedir. Özellikle, temel sinema ve fotoğrafçılık derslerinin müfredatta daha geniş bir yer kaplaması ve öğrencilerin bu alanlarda uygulamalı eğitim alması sağlanmalıdır. Ayrıca, öğrencilerin geleneksel yöntemlerin önemini kavraması için workshoplar ve atölye çalışmaları düzenlenmelidir.

Teknoloji ve geleneksel yöntemlerin dengeli bir şekilde kullanılması, öğrencilerin hem yaratıcılıklarını artırmalarını hem de sektördeki güncel gelişmelere uyum sağlamalarını sağlayacaktır. Bu dengeyi sağlamak için, eğitim programlarında hem teknolojik araçların kullanımına hem de geleneksel yöntemlere eşit ölçüde yer verilmelidir. Örneğin, bir film yapım sürecinde öğrenciler hem dijital efektler ve yapay zekâ gibi teknolojik araçları kullanmayı öğrenmeli hem de senaryo yazımı, kamera kullanımı ve ışık teknikleri gibi geleneksel yöntemleri uygulamalıdır. Bu sayede, öğrenciler hem teknolojik yenilikleri kullanabilir hem de geleneksel yöntemlerin önemini kavrayabilir.

12. Yapay Zekâ Kullanımında Etik ve Akademik Sorunlar

Yapay zekâ ile üretilen içeriklerin etik olarak nasıl değerlendirilmesi gerektiği, özellikle akademik ve sektörel alanlarda büyük bir tartışma konusudur. Örneğin, YZ (Yapay Zekâ- bundan sonra metinde "YZ" olarak anılacaktır) tarafından üretilen senaryolar, görsel efektler veya haber metinleri, orijinal bir insan emeği olarak kabul edilebilir mi? Bu tür içeriklerin telif hakları ve yaratıcılık açısından nasıl değerlendirilmesi gerektiği hem akademisyenler hem de sektör profesyonelleri için önemli bir sorundur. Bu sorunun çözümü için, YZ ile üretilen içeriklerin etik değerlendirilmesine yönelik net kurallar ve standartlar oluşturulmalıdır. Özellikle, akademik çalışmalarda YZ kullanımının nasıl beyan edilmesi gerektiği ve bu tür içeriklerin orijinalliğinin nasıl değerlendirileceği konusunda rehberler hazırlanmalıdır. Ayrıca, sektörde YZ ile üretilen içeriklerin telif hakları ve yaratıcılık açısından nasıl korunacağına dair yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

Akademik çalışmalarda YZ kullanımı, özellikle araştırma ve yazım süreçlerinde büyük bir kolaylık sağlamaktadır. Ancak, bu teknolojinin kullanımıyla birlikte ortaya çıkan etik sorunlar, akademik dürüstlük ve orijinallik açısından önemli bir tartışma konusudur. Örneğin, YZ tarafından üretilen metinlerin akademik çalışmalarda kullanılması, intihal veya orijinallik sorunlarına neden olabilir. Bu sorunun çözümü için, akademik çalışmalarda YZ kullanımının nasıl beyan edilmesi gerektiği konusunda net kurallar oluşturulmalıdır. Özellikle, YZ tarafından üretilen metinlerin veya verilerin akademik çalışmalarda kullanılması durumunda, bu durumun açıkça belirtilmesi ve kaynak gösterilmesi gerekmektedir. Ayrıca, akademik kurumların YZ kullanımına yönelik etik rehberler hazırlaması ve bu rehberlerin öğrenciler ve akademisyenler tarafından benimsenmesi sağlanmalıdır.

Yapay zekâ, özellikle senaryo yazımı gibi yaratıcı süreçlerde kullanılmaya başlanmıştır. Ancak, YZ tarafından üretilen senaryoların orijinalliği ve yaratıcılık açısından nasıl değerlendirilmesi gerektiği, önemli bir etik sorundur. Özellikle, YZ tarafından üretilen senaryoların insan emeği olarak kabul edilip edilmeyeceği ve bu tür senaryoların telif hakları açısından nasıl korunacağı, sektörde büyük bir tartışma konusudur. Bu sorunun çözümü için, YZ tarafından üretilen senaryoların orijinalliği ve yaratıcılık açısından nasıl değerlendirileceğine dair net kurallar oluşturulmalıdır. Özellikle, YZ tarafından üretilen senaryoların insan emeği olarak kabul edilmesi ve bu tür senaryoların telif hakları açısından korunması için yasal düzenlemeler yapılmalıdır. Ayrıca, YZ'nin senaryo yazım sürecinde nasıl kullanılacağına dair etik rehberler hazırlanmalı ve bu rehberlerin sektördeki profesyoneller tarafından benimsenmesi sağlanmalıdır.

Yapay zekâ, özellikle görsel efektler ve post-produksiyon süreçlerinde büyük bir kolaylık sağlamaktadır. Ancak, bu teknolojinin kullanımıyla birlikte ortaya çıkan etik sorunlar, özellikle orijinallik ve yaratıcılık açısından önemli bir tartışma konusudur. Örneğin, YZ tarafından üretilen görsel efektlerin orijinal bir insan emeği olarak kabul edilip edilmeyeceği ve bu tür efektlerin telif hakları açısından nasıl korunacağı, sektörde büyük bir sorundur. Bu sorunun çözümü için, YZ tarafından üretilen görsel efektlerin orijinalliği ve yaratıcılık açısından nasıl değerlendirileceğine dair net kurallar oluşturulmalıdır.

Özellikle, YZ tarafından üretilen görsel efektlerin insan emeği olarak kabul edilmesi ve bu tür efektlerin telif hakları açısından korunması için yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

Ayrıca, YZ'nin görsel efekt üretim sürecinde nasıl kullanılacağına dair etik rehberler hazırlanmalı ve bu rehberlerin sektördeki profesyoneller tarafından benimsenmesi sağlanmalıdır.

Yapay zekâ, özellikle akademik yazım süreçlerinde büyük bir kolaylık sağlamaktadır. Ancak, bu teknolojinin kullanımıyla birlikte ortaya çıkan etik sorunlar, özellikle intihal ve orijinallik açısından önemli bir tartışma konusudur. Örneğin, YZ tarafından üretilen metinlerin akademik çalışmalarda kullanılması, intihal veya orijinallik sorunlarına neden olabilir. Bu sorunun çözümü için, akademik yazım süreçlerinde YZ kullanımının nasıl beyan edilmesi gerektiği konusunda net kurallar oluşturulmalıdır. Özellikle, YZ tarafından üretilen metinlerin akademik çalışmalarda kullanılması durumunda, bu durumun açıkça belirtilmesi ve kaynak gösterilmesi gerekmektedir. Ayrıca, akademik kurumların YZ kullanımına yönelik etik rehberler hazırlaması ve bu rehberlerin öğrenciler ve akademisyenler tarafından benimsenmesi sağlanmalıdır.

Yapay zekânın sinema alanında kullanımı, yaratıcı süreçleri hızlandırırken etik ve akademik tartışmaları da beraberinde getirmektedir. Senaryo yazımından kurguya, derin sahne analizlerinden oyuncu performans simülasyonlarına kadar birçok alanda yapay zekâ araçlarının kullanımı, sinema üretim süreçlerinde büyük dönüşümler yaratmaktadır. Ancak bu dönüşüm, özgünlük, yaratıcılık ve fikri mülkiyet hakları açısından ciddi sorulara da gündeme getirmektedir. Yapay zekâ tarafından üretilen senaryoların telif hakkı kime ait olacaktır? Bir yapay zekâ algoritmasının önerdiği film estetiği, gerçek bir yönetmenin sanatsal vizyonuyla eşdeğer kabul edilebilir mi? Sinema, insan deneyimini ve duygularını yansıtan bir sanat formu olarak kalmalı mı, yoksa yapay zekânın getirdiği otomasyonla yeniden mi tanımlanmalıdır? Bu sorular, sinema alanındaki etik tartışmaları daha da derinleştirmektedir.

Akademik dünyada ise yapay zekâ ile üretilen içeriklerin akademik dürüstlük ve özgünlük açısından nasıl ele alınması gerektiği belirsizliğini korumaktadır. Öğrencilerin ve araştırmacıların yapay zekâ destekli analizlerden nasıl yararlanacağı ve bunun akademik çalışmalardaki geçerliliği, yeni etik çerçeveler gerektirmektedir. Örneğin, yapay zekâ tarafından üretilmiş bir film eleştirisi, akademik bir çalışmada birincil kaynak olarak kabul edilmeli midir? Yapay zekâyâ dayalı görsel veya metinsel üretimler, akademik başarı kriterleri açısından nasıl değerlendirilmelidir? Bu noktada, akademik dürüstlük ilkelerinin güncellenmesi, yapay zekâ kullanımına yönelik etik kuralları belirlenmesi ve öğrencilerin bu teknolojileri bilinçli bir şekilde kullanmasını sağlayacak yeni eğitim modellerinin geliştirilmesi hayati önem taşımaktadır. Sinemanın yapay zekâ ile nasıl bir evrim geçireceği belirsiz olsa da, bu sürecin etik ve akademik boyutlarının dikkatle ele alınması, sinemanın hem sanatsal hem de akademik alanlarda sürdürülebilirliğini sağlamak için kritik bir adımdır.

Yapay zekânın sinema alanındaki etik ve akademik sorunlarını aşmak için öncelikle kapsamlı bir etik çerçeve oluşturulmalı, fikri mülkiyet ve telif hakları konusunda net yasal düzenlemeler getirilmelidir. Akademik dünyada, yapay zekâ kullanımına yönelik açık yönergeler belirlenmeli ve öğrencilerin bu araçları bilinçli ve sorumlu bir şekilde kullanmasını sağlayacak eğitim programları geliştirilmelidir. Yapay zekâ destekli analizlerin ve üretimlerin akademik çalışmalar içinde nasıl konumlandırılacağı netleştirilmeli, bunların birincil kaynak mı yoksa destekleyici araç mı olacağı açıkça tanımlanmalıdır. Ayrıca, sinema sektöründe yapay zekâ kullanımının yaratıcı süreci nasıl etkilediğini izlemek ve sanatçıların özgünlüğünü koruyacak politikalar geliştirmek için akademisyenler, sektör profesyonelleri ve hukukçular arasında disiplinler arası iş birlikleri artırılmalıdır. Böylece, yapay zekânın sinemadaki rolü etik, adil ve sürdürülebilir bir zemine oturtulabilir.

13. Akademik Yetkinlik ve Müfredat Geliştirme

İletişim fakültelerinin yalnızca teknik beceriler kazandıran bir eğitim modeli ile yetinmeyip öğrencilerin yaratıcılık ve analitik düşünme becerilerini de geliştiren bir eğitim modeline geçmesi gerekmektedir. Özellikle, sinema, medya ve iletişim gibi alanlarda yaratıcılık, öğrencilerin sektörde başarılı olmaları için kritik bir öneme sahiptir. Ancak, mevcut müfredatların öğrencilerin yaratıcılıklarını geliştirmekte yetersiz kaldığı belirtilmiştir. Bu sorunun çözümü için, müfredatta yaratıcılık ve analitik düşünmeyi teşvik eden derslere daha fazla yer verilmelidir. Örneğin, senaryo yazımı, yaratıcı düşünme teknikleri, eleştirel analiz ve problem çözme gibi dersler, öğrencilerin yaratıcılıklarını geliştirmelerine yardımcı olacaktır. Ayrıca, öğrencilerin proje tabanlı çalışmalar yapması ve bu çalışmalarında yaratıcı fikirler üretmesi teşvik edilmelidir.

Mevcut müfredatların sektörel ihtiyaçları tam olarak karşılamadığı ve bu durumun öğrencilerin sektöre hazırlanmasını zorlaştırdığı belirtilmiştir. Özellikle, yeni medya teknolojileri, yapay zekâ ve dijital dönüşüm gibi alanlarda güncellenmesi gerekmektedir. Ayrıca, öğrencilerin sektördeki güncel gelişmeleri takip edebilmesi için müfredatta bu konulara daha fazla yer verilmelidir. Bu sorunun çözümü için, müfredatın sektörel ihtiyaçlara uygun şekilde güncellenmesi gerekmektedir. Özellikle, yapay zekâ, dijital pazarlama, sosyal medya yönetimi ve veri analizi gibi alanlarda derslerin eklenmesi, öğrencilerin sektöre daha iyi hazırlanmasını sağlayacaktır. Ayrıca, sektör temsilcileriyle iş birliği yapılarak müfredatın güncellenmesi ve öğrencilerin sektördeki güncel trendleri öğrenmesi sağlanmalıdır.

İletişim fakültelerinde uygulamalı eğitimin artırılması, öğrencilerin teorik bilgilerini pratikle birleştirmelerini sağlayacaktır.

Ancak, mevcut müfredatların uygulamalı eğitime yeterince yer vermediği ve bu durumun öğrencilerin sektöre hazırlanmasını zorlaştırdığı belirtilmiştir. Özellikle, sinema ve medya gibi alanlarda öğrencilerin güncel/en son teknoloji stüdyo, plato ve diğer teknik ekipmanlarla çalışma fırsatı bulması gerekmektedir. Bu sorunun çözümü için, müfredatta uygulamalı derslere daha fazla yer verilmelidir. Örneğin, film yapımı, video düzenleme, ses tasarımı ve görsel efektler gibi dersler, öğrencilerin pratik becerilerini geliştirmelerine yardımcı olacaktır. Ayrıca, öğrencilerin sektörde staj yapması ve bu süreçte pratik deneyim kazanması teşvik edilmelidir.

Yapay zekâ ve yeni teknolojiler, iletişim ve sinema alanlarında büyük bir öneme sahiptir. Ancak, bu teknolojilerin müfredata tam olarak entegre edilmediği ve öğrencilerin bu konularda yeterince eğitim almadığı belirtilmiştir. Özellikle, yapay zekânın senaryo yazımı, görsel efektler ve post-produksiyon süreçlerinde kullanımı, öğrencilerin sektöre hazırlanması için kritik öneme sahiptir. Bu sorunun çözümü için, yapay zekâ ve yeni teknolojilerin müfredata entegre edilmesi gerekmektedir. Özellikle, yapay zekâ ve sinema, yapay zekâ ve senaryo yazımı, yapay zekâ ve görsel efektler gibi derslerin müfredata eklenmesi, öğrencilerin bu teknolojileri öğrenmesini sağlayacaktır. Ayrıca, öğrencilerin bu teknolojileri kullanarak projeler üretmesi teşvik edilmelidir.

Akademisyenlerin yapay zekâ ve yeni teknolojiler konusunda yeterince eğitilmiş olmaması, öğrencilerin bu konularda yeterince eğitim almasını engellemektedir.

Özellikle, iletişim fakültelerinde yapay zekâ konusunda uzmanlaşmış akademisyen eksikliği olduğu belirtilmiştir. Bu durum, öğrencilerin sektöre hazırlanmasını zorlaştırmakta ve müfredatın güncellenmesini engellemektedir. Bu sorunun çözümü için, akademisyenlere yönelik yapay zekâ ve yeni teknolojiler eğitimleri düzenlenmelidir. Özellikle, "eğiticilerin eğitimi" programlarıyla akademisyenlerin bu teknolojileri öğrenmesi ve öğrencilere aktarması sağlanmalıdır. Ayrıca, farklı bölümlerden akademisyenlerin iletişim fakültelerine destek vermesi ve bu alanlarda iş birliği yapılması gerekmektedir.

Öğrencilerin temel akademik becerilerinin eksik olduğu ve bu durumun akademik başarılarını olumsuz etkilediği belirtilmiştir. Özellikle, akademik yazım, araştırma teknikleri ve sunum becerileri gibi konularda öğrencilerin daha fazla eğitim alması gerekmektedir. Bu beceriler, öğrencilerin hem akademik hem de sektörel alanlarda başarılı olmaları için kritik öneme sahiptir. Bu sorunun çözümü için, müfredatta temel akademik becerilere daha fazla yer verilmelidir. Özellikle, akademik yazım, araştırma teknikleri ve sunum becerileri gibi derslerin müfredata eklenmesi, öğrencilerin bu becerileri geliştirmelerine yardımcı olacaktır. Ayrıca, öğrencilerin bu konularda workshoplar ve atölye çalışmalarına katılması teşvik edilmelidir.

Sinema eğitimi müfredatında, öğrencilerin sadece mevcut teknikleri öğrenmekle kalmayıp, aynı zamanda geleceğe yönelik yenilikçi ve eleştirel düşünme becerileri geliştirmelerini sağlamak için disiplinlerarası yaklaşımlar benimsenmelidir. Özellikle, sinema ve medya eğitiminin diğer alanlarla (örneğin, yapay zekâ, dijital sanatlar, veri bilimi, sosyal bilimler) etkileşime geçmesini teşvik eden modüller eklenmelidir.

Öğrencilere, film analizinden yapay zekâ destekli içerik üretimine, etik tartışmalardan küresel medya politikalarına kadar geniş bir perspektif sunacak dersler açılmalıdır. Bu, öğrencilerin hem akademik hem de sektörel bağlamda kendilerini daha iyi konumlandırmalarını sağlayacaktır. Ayrıca, müfredat, uluslararası sinema eğitimi standartları ile entegre edilmeli ve öğrencilerin farklı ülkelerdeki film pedagojisi uygulamalarını deneyimleyebileceği değişim programları desteklenmelidir.

Diğer yandan akademik yetkinlikleri artırmak için, sinema eğitimi veren akademisyenlerin de sürekli mesleki gelişim programlarına katılımı teşvik edilmelidir. Günümüzde hızla değişen dijital teknolojiler, akademisyenlerin hem pedagojik hem de teknik anlamda güncellenmesini gerektirmektedir. Bu nedenle, akademisyenlerin yeni medya araçları, yapay zekâ destekli film analizi, sanal prodüksiyon teknikleri gibi konularda eğitim almaları sağlanmalıdır.

Bunun yanı sıra, sektörde aktif olan film yapımcıları ve medya profesyonelleri ile akademisyenler arasında daha sıkı iş birlikleri kurulmalı; ortak projeler, atölyeler ve mentorluk programları aracılığıyla bilgi transferi sağlanmalıdır. Ayrıca, sinema eğitimi alan öğrencilerin akademik ve sanatsal üretimlerinin ulusal ve uluslararası platformlarda daha görünür olması için film festivalleri, akademik konferanslar ve dijital yayıncılık kanallarıyla etkileşim artırılmalıdır. Böylece, akademik yeterlilik ve müfredat geliştirme süreci, hem yerel hem de küresel ihtiyaçlara yanıt verebilecek bir esneklik kazanabilir.

14. Yapay Zekânın Akademik ve Sektörel Kullanımı

Yapay zekâ, akademik alanda özellikle araştırma, veri analizi ve akademik yazım süreçlerinde büyük bir kolaylık sağlamaktadır. Örneğin, YZ tabanlı araçlar, akademisyenlerin büyük veri setlerini analiz etmesine, makale yazımında dil ve gramer hatalarını düzeltmesine ve literatür taramasını hızlandırmasına yardımcı olmaktadır. Ancak, bu teknolojinin kullanımıyla birlikte ortaya çıkan etik sorunlar, özellikle intihal ve orijinallik açısından önemli bir tartışma konusudur. Bu sorunun çözümü için, akademik çalışmalarda YZ kullanımının nasıl beyan edilmesi gerektiği konusunda net kurallar oluşturulmalıdır. Özellikle, YZ tarafından üretilen metinlerin veya verilerin akademik çalışmalarda kullanılması durumunda, bu durumun açıkça belirtilmesi ve kaynak gösterilmesi gerekmektedir. Ayrıca, akademik kurumların YZ kullanımına yönelik etik rehberler hazırlaması ve bu rehberlerin öğrenciler ve akademisyenler tarafından benimsenmesi sağlanmalıdır.

Yapay zekâ, sektörel alanda özellikle sinema, medya ve reklamcılık gibi yaratıcı endüstrilerde büyük bir öneme sahiptir. Örneğin, YZ tabanlı araçlar, senaryo yazımı, görsel efektler, post-produksiyon ve hatta film pazarlaması gibi alanlarda kullanılmaktadır. Bu teknolojiler, üretim süreçlerini hızlandırmakta ve maliyetleri düşürmektedir. Ancak, YZnin sektörel kullanımıyla birlikte ortaya çıkan etik ve teknik sorunlar da bulunmaktadır. Bu sorunun çözümü için, sektörde YZ kullanımına yönelik etik ve teknik standartlar oluşturulmalıdır. Özellikle, YZ tarafından üretilen içeriklerin orijinalliği ve yaratıcılık açısından nasıl değerlendirileceği konusunda net kurallar belirlenmelidir. Ayrıca, sektördeki profesyonellerin YZ teknolojilerini etkin bir şekilde kullanabilmesi için eğitim programları düzenlenmelidir.

15. Sinema Eğitiminde Uzmanlaşma Eksikliği

Sinema eğitiminde teorik ve pratik eğitimin dengeli bir şekilde verilmesi, öğrencilerin hem akademik bilgi hem de uygulama becerileri kazanmasını sağlar. Ancak, mevcut eğitim sisteminde teorik eğitimin ağırlıkta olduğu ve pratik eğitimin yetersiz kaldığı belirtilmiştir. Bu durum, öğrencilerin sektördeki gerçek iş ortamına hazırlanmasını zorlaştırmaktadır. Bu sorunun çözümü için, sinema eğitiminde teorik ve pratik eğitimin dengeli bir şekilde verilmesi gerekmektedir. Özellikle, uygulamalı derslere daha fazla yer verilmesi ve öğrencilerin stüdyo, plato gibi alanlarda pratik deneyim kazanması sağlanmalıdır. Ayrıca, öğrencilerin proje tabanlı çalışmalar yapması ve bu çalışmalarda yaratıcı fikirler üretmesi teşvik edilmelidir.

Sinema eğitiminde öğrencilerin belirli bir alanda uzmanlaşmasını sağlayacak bir sistemin eksik olduğu belirtilmiştir. Özellikle, senaryo yazımı, yönetmenlik, görsel efektler, post-produksiyon gibi alanlarda öğrencilerin kendilerini geliştirmesi için yeterli fırsatlar sunulmamaktadır. Bu durum, öğrencilerin sektördeki ihtiyaçlara uygun bir şekilde hazırlanmasını engellemektedir. Bu sorunun çözümü için, sinema eğitiminde belirli alanlarda uzmanlaşmayı teşvik eden programlar oluşturulmalıdır. Özellikle, öğrencilerin ilgi alanlarına göre seçmeli dersler alması ve bu derslerde kendilerini geliştirmesi sağlanmalıdır. Ayrıca, öğrencilerin belirli bir alanda uzmanlaşmasını sağlayacak mentorluk programları ve workshoplar düzenlenmelidir.

Türkiye'de sinema eğitiminde uzmanlaşma eksikliği, uluslararası örneklerle karşılaştırıldığında daha net bir şekilde görülmektedir. Özellikle, Avrupa ve Amerika'daki sinema okullarında öğrencilerin belirli bir alanda uzmanlaşmasını sağlayacak programlar bulunmaktadır. Bu programlar, öğrencilerin sektördeki ihtiyaçlara uygun bir şekilde hazırlanmasını sağlamaktadır.

Bu sorunun çözümü için, Türkiye'deki sinema eğitim programlarının uluslararası örneklerden esinlenerek yeniden düzenlenmesi gerekmektedir.

Özellikle, öğrencilerin belirli bir alanda uzmanlaşmasını sağlayacak programların oluşturulması ve bu programlarda uluslararası standartlara uygun bir eğitim verilmesi sağlanmalıdır. Ayrıca, yurtdışındaki sinema okullarıyla iş birlikleri kurularak öğrencilerin uluslararası deneyim kazanması teşvik edilmelidir.

Sinema eğitiminde uzmanlaşma eksikliğinin bir diğer nedeni, sektörle iş birliğinin yetersiz olmasıdır. Özellikle, öğrencilerin sektördeki güncel gelişmeleri takip etmesi ve pratik deneyim kazanması için staj programlarının yetersiz olduğu belirtilmiştir. Bu durum, öğrencilerin sektöre hazırlanmasını zorlaştırmaktadır. Bu sorunun çözümü için, sinema eğitiminde sektörle iş birliğinin artırılması gerekmektedir. Özellikle, öğrencilerin sektörde staj yapması ve bu süreçte pratik deneyim kazanması teşvik edilmelidir. Ayrıca, sektör temsilcilerinin derslere davet edilmesi ve öğrencilere sektördeki güncel gelişmeleri aktarması sağlanmalıdır.

Sinema eğitiminde uzmanlaşma eksikliğinin bir diğer nedeni, akademik kadronun yetersizliğidir. Özellikle, sinema alanında uzmanlaşmış akademisyenlerin sayısının az olduğu ve bu durumun öğrencilerin belirli bir alanda uzmanlaşmasını engellediği belirtilmiştir. Bu sorunun çözümü için, akademik kadronun uzmanlaşması ve öğrencilere daha donanımlı bir eğitim sunması gerekmektedir. Bu sorunun çözümü için, akademisyenlere yönelik uzmanlaşma programları düzenlenmelidir. Özellikle, yapay zekâ, dijital efektler ve post-produksiyon gibi alanlarda akademisyenlerin eğitim alması sağlanmalıdır. Ayrıca, akademisyenlerin sektördeki güncel gelişmeleri takip etmesi ve bu bilgileri öğrencilere aktarması teşvik edilmelidir.

Sonuç ve Öneriler

Bu rapor, iletişim ve sinema eğitiminde yaşanan sorunları ve bu sorunların çözümüne yönelik önerileri kapsamlı bir şekilde ele almıştır. Özellikle yapay zekânın eğitime entegrasyonu, akademi-sektör iş birliği, uluslararasılaşma, müfredat geliştirme ve öğrencilerin sektöre hazırlanması gibi konular üzerinde durulmuştur. Raporun sonuç bölümünde, bu alanlarda yapılması gereken iyileştirmeler ve öneriler aşağıdaki şekilde özetlenmiştir:

Yapay Zekânın Eğitime Entegrasyonu

Yapay zekâ (YZ), iletişim ve sinema eğitiminde büyük bir potansiyele sahiptir. Ancak, bu teknolojinin eğitime entegrasyonu sırasında ortaya çıkan etik ve teknik sorunlar dikkate alınmalıdır. YZ'nin müfredata entegre edilmesi, öğrencilerin sektördeki güncel gelişmelere adapte olmasını sağlayacaktır. Bu bağlamda, aşağıdaki öneriler sunulmaktadır:

YZ Okuryazarlığı: YZ okuryazarlığı, temel derslerden biri haline getirilmeli ve öğrencilerin bu teknolojileri etkin bir şekilde kullanmayı öğrenmesi sağlanmalıdır.

Etik Rehberler: YZ kullanımına yönelik etik rehberler hazırlanmalı ve bu rehberlerin hem akademisyenler hem de öğrenciler tarafından benimsenmesi sağlanmalıdır.

Uygulamalı Dersler: YZ'nin senaryo yazımı, görsel efektler ve post-produksiyon gibi alanlarda kullanımını içeren uygulamalı dersler müfredata eklenmelidir.

Akademi-Sektör İş Birliğinin Güçlendirilmesi

Akademi ve sektör arasındaki iş birliği, öğrencilerin sektöre hazırlanması için kritik öneme sahiptir. Ancak, mevcut durumda bu iş birliğinin yetersiz olduğu belirtilmiştir. Bu sorunun çözümü için aşağıdaki öneriler sunulmaktadır:

Sektör Profesyonellerinin Derslere Katılımı: Sektörde çalışan profesyonellerin derslere davet edilmesi ve öğrencilere pratik bilgiler aktarması sağlanmalıdır.

Staj Programlarının Genişletilmesi: Öğrencilerin sektörde staj yapması ve pratik deneyim kazanması teşvik edilmelidir.

Sektör Danışma Kurulları: Sektör temsilcileriyle düzenli toplantılar yapılarak müfredatın sektörel ihtiyaçlara uygun hale getirilmesi sağlanmalıdır.

Uluslararasılaşma ve Erasmus Programı

Uluslararasılaşma, özellikle Erasmus programı aracılığıyla öğrencilere global bir bakış açısı kazandırmak için önemlidir. Ancak, bu programın etkin bir şekilde uygulanması için bazı adımlar atılması gerekmektedir:

Dil Bariyerlerinin Aşılması: Yabancı dil eğitimi zorunlu hale getirilmeli ve öğrencilerin Erasmus programına hazırlıklı bir şekilde katılması sağlanmalıdır.

Uluslararası Projelere Katılım: Erasmus, Horizon Europe ve Creative Europe gibi uluslararası projelere daha fazla katılım sağlanmalı ve bu projelerden yararlanılmalıdır.

Akademisyenlerin Uluslararası Konferanslara Katılımı: Akademisyenlerin uluslararası konferanslara katılımı teşvik edilmeli ve bu süreçte gerekli destek sağlanmalıdır.

Müfredatın Güncellenmesi ve Modernizasyonu

Mevcut müfredatların sektörel ihtiyaçları tam olarak karşılamadığı ve bu durumun öğrencilerin sektöre hazırlanmasını zorlaştırdığı belirtilmiştir. Bu sorunun çözümü için aşağıdaki öneriler sunulmaktadır:

Yeni Medya ve YZ Dersleri: Yeni medya uygulamaları, yapay zekâ ve post-produksiyon teknolojilerini içeren dersler müfredata eklenmelidir.

Uygulamalı Eğitimin Artırılması: Öğrencilerin pratik becerilerini geliştirecek uygulamalı derslere daha fazla yer verilmelidir.

Esnek Müfredat Yapısı: Öğrencilerin ilgi alanlarına göre seçmeli dersler alması ve belirli bir alanda uzmanlaşması sağlanmalıdır.

Teknik Altyapı ve Ekipman Eksikliklerinin Giderilmesi

Teknik altyapı ve ekipman eksiklikleri, özellikle uygulamalı eğitimde büyük bir sorun teşkil etmektedir. Bu sorunun çözümü için aşağıdaki öneriler sunulmaktadır:

Stüdyo ve Plato Yatırımları: Öğrencilerin uygulamalı eğitim alabilmesi için stüdyo, plato ve diğer teknik ekipmanların sağlanması gerekmektedir.

Teknoloji Güncellemeleri: Kamera, ses ekipmanı ve bilgisayar yazılımları gibi teknik donanımların güncellenmesi sağlanmalıdır.

Eğiticilerin Eğitimi: Akademisyenlerin teknik konularda yeterliliklerini artırmak için eğitim programları düzenlenmelidir.

Öğrencilerin Yaratıcılık ve Analitik Düşünme Becerilerinin Geliştirilmesi

İletişim ve sinema eğitiminde öğrencilerin yalnızca teknik beceriler kazanması değil, aynı zamanda yaratıcılık ve analitik düşünme becerilerini geliştirmesi de önemlidir. Bu bağlamda, aşağıdaki öneriler sunulmaktadır:

Yaratıcılık ve Analitik Düşünme Dersleri: Müfredatta yaratıcılık ve analitik düşünmeyi teşvik eden derslere daha fazla yer verilmelidir.

Proje Tabanlı Çalışmalar: Öğrencilerin proje tabanlı çalışmalar yapması ve bu çalışmalarda yaratıcı fikirler üretmesi teşvik edilmelidir.

Workshop ve Atölye Çalışmaları: Öğrencilerin yaratıcılıklarını geliştirecek workshoplar ve atölye çalışmaları düzenlenmelidir.

Genel Değerlendirme

Bu rapor, iletişim ve sinema eğitiminde yaşanan sorunları ve bu sorunların çözümüne yönelik önerileri kapsamlı bir şekilde ele almıştır. Yapay zekanın eğitime entegrasyonu, akademi-sektör iş birliği, uluslararasılaşma, müfredat geliştirme ve öğrencilerin sektöre hazırlanması gibi konular, eğitimin daha etkin bir şekilde gerçekleştirilmesi için kritik öneme sahiptir. Bu önerilerin uygulanması, iletişim ve sinema eğitiminin kalitesini artıracak ve öğrencilerin sektörde daha başarılı olmalarını sağlayacaktır.

İletişim fakülteleri ile sinema ve medya bölümlerinin daha nitelikli hale gelmesi için sektörde güçlü ve sürdürülebilir iş birlikleri kurulmalıdır. Üniversitelerin mevcut mali kısıtları göz önünde bulundurulduğunda, finansal yükü hafifletmek ve eğitim kalitesini artırmak adına çeşitli stratejiler geliştirilebilir. Özellikle, üniversiteler sektördeki profesyonel kuruluşlar, yapımcı şirketler, televizyon kanalları, dijital platformlar, reklam ajansları, teknoloji firmaları ve kamu kurumlarıyla ortak projeler hayata geçirebilir. Bu iş birlikleri, insan kaynağı, teknik altyapı desteği ve finansman açısından sürdürülebilir bir model yaratabilir. Sektörden profesyonellerin derslere konuk olarak katılması veya belirli dersleri doğrudan yürütmesi sağlanmalı, akademisyenlerin de belirli sürelerde sektörde doğrudan etkileşim içinde olmalarına imkân tanınmalıdır. Aynı zamanda, uzun süreli staj programları oluşturularak öğrencilerin profesyonel iş ortamlarında deneyim kazanmalarını teşvik edilmelidir.

Üniversitelerin teknik altyapı eksikliklerini gidermek ve eğitim kalitesini artırmak için sektörel sponsorluk modelleri devreye alınmalıdır. Büyük medya ve teknoloji firmalarına, üniversite içindeki stüdyo, laboratuvar ve atölyelere sponsor olma imkânı sunularak karşılıklı fayda sağlanabilir. Kamera, ses ekipmanı, yazılım gibi teknik donanım desteği için üretici firmalarla anlaşmalar yapılmalı, üniversite-sektör ortak atölyeleri ve uygulama alanları kurulmalıdır.

Avrupa Birliği fonları ve uluslararası destek mekanizmalarından yararlanmak için üniversitelerin Horizon Europe, Creative Europe MEDIA ve Erasmus+ gibi programlara aktif olarak katılım göstermesi teşvik edilmelidir. Bu fonlar sayesinde, hem teknik altyapı güçlendirilebilir hem de öğrencilere ve akademisyenlere uluslararası projelere katılma imkânı sağlanabilir. Ayrıca, üniversiteler bünyesinde düzenlenecek film festivalleri, proje yarışmaları ve medya etkinlikleriyle öğrenci projeleri desteklenebilir ve gelir elde edilebilir.

Finansal sürdürülebilirliği sağlamak adına, üniversiteler dijital eğitim ve sertifika programları geliştirerek sektöre yönelik nitelikli insan kaynağı yetiştirmeye katkıda bulunabilir. Yapay zekâ destekli medya üretimi, senaryo yazımı, dijital içerik yönetimi gibi alanlarda çevrimiçi kurslar düzenlenerek ek gelir modelleri oluşturulabilir. Bunun yanı sıra, üniversite destekli bağımsız film projeleri için uluslararası fonlara başvurular yapılmalı ve öğrencilerin akademik projelerinin profesyonel medya ortamlarına entegre edilmesi sağlanmalıdır. Sinema ve medya alanında girişimciliği teşvik etmek amacıyla, öğrenci ve akademisyen projelerini destekleyen kuluçka merkezleri ve start-up fonları hayata geçirilmelidir. Bu sayede, öğrenciler eğitim süreçlerinde gerçek projeler üzerinde çalışarak sektöre daha donanımlı bir şekilde hazırlanabilir.

Bu iş birliği modelinin uygulanabilir olması için net bir yol haritası oluşturulmalıdır. İlk aşamada, üniversite-sektör çalıştayları düzenlenerek iş birliklerinin kapsamı belirlenmeli ve üniversitelerde sektör danışma kurulları oluşturulmalıdır. Kısa vadede, staj programları genişletilmeli ve sertifika programları başlatılmalıdır. Orta vadede, sektörel ortak eğitim stüdyoları ve dijital medya inkübatör merkezleri kurulmalı, teknik altyapı sponsorluklarla yenilenmeli ve uluslararası fon başvuruları hızlandırılmalıdır.

Uzun vadede ise, üniversite destekli medya üretim şirketleri kurulmalı, sektörel iş birlikleri kalıcı hale getirilmeli ve Türkiye'nin Creative Europe MEDIA fonlarına tam üyelik süreci için ulusal düzeyde girişimlerde bulunulmalıdır. Böylece, üniversiteler yalnızca akademik bilgi üreten kurumlar olmaktan çıkarak, sektörel gelişmelere yön veren ve mezunlarını doğrudan iş dünyasına entegre eden güçlü medya ekosistemlerine dönüşebilir.

Üniversitelerde iletişim fakültelerinin ve sinema/medya bölümlerinin nitelikli hale gelmesi için yöneticilerin vizyoner, yenilikçi, sektörle güçlü bağlantıları olan ve uygulamalı eğitimin önemini kavrayan kişilerden oluşması kritik bir gerekliliktir.

Rektör ve rektör yardımcıları, üniversitenin akademik ve idari yapılanmasını belirleyen en üst yöneticiler olarak, sadece akademik başarıyı değil, aynı zamanda sektörel entegrasyonu ve fon kaynaklarının çeşitlendirilmesini de önceliklendirmelidir. Bu bağlamda, üniversite yönetiminin geleneksel eğitim anlayışının ötesine geçerek, üniversite-sektör iş birliğini teşvik eden stratejiler geliştirmesi gerekmektedir. Rektör ve rektör yardımcıları, ulusal ve uluslararası fon kaynaklarını aktif bir şekilde takip etmeli, üniversitenin Horizon Europe, Creative Europe MEDIA ve Erasmus+ gibi programlara katılımını artıracak uzun vadeli girişimlerde bulunmalıdır. Aynı zamanda, medya ve sinema sektöründeki büyük oyuncularla iş birlikleri geliştirerek üniversitenin stüdyo, teknik altyapı ve laboratuvar eksikliklerini giderecek sponsorluk anlaşmalarını desteklemelidirler.

İletişim fakültesi dekanı ve ekibi ise doğrudan bölüm politikalarını belirleyen ve uygulayan akademik yöneticiler olarak, hem müfredatın sektör ihtiyaçlarına uygun hale getirilmesini sağlamalı hem de öğrencilerin uygulamalı eğitimle sektöre hazır bireyler olarak yetişmesine öncülük etmelidir. Dekan ve bölüm başkanları, sektöre doğrudan temas kurmalı, fakülte bünyesinde film festivalleri, medya projeleri ve uygulamalı atölyeler düzenleyerek öğrencilerin üretim odaklı bir eğitim süreci geçirmesini sağlamalıdır.

Bu yöneticiler, sektördeki profesyonellerin derslere aktif katılımını teşvik etmeli, akademisyenlerin de belirli dönemlerde sektörle iç içe olabileceği projelere dahil edilmesi için mekanizmalar oluşturmalıdır. Ayrıca, öğrencilerin zorunlu staj süreçlerinin genişletilmesi, üniversite-sektör ortak yapımlarının oluşturulması ve akademik personelin sürekli mesleki gelişimini sağlayacak eğitim programlarının düzenlenmesi gibi stratejiler geliştirmelidirler.

Bu yöneticilerin en önemli sorumluluklarından biri de fon yönetimini etkin bir şekilde sağlayarak, üniversitenin maddi olanaklarını artırmak ve sürdürülebilir finansal modeller oluşturmak olmalıdır. Kamu-özel sektör ortaklıklarıyla fon yaratma süreçlerini yönetmek, uluslararası projelere akademisyenlerin katılımını teşvik etmek ve üniversitenin gelir modellerini çeşitlendirmek bu süreçte kritik adımlardır. Aynı zamanda, üniversite içindeki akademik personelin ve öğrencilerin medya sektöründeki yeni teknolojilere adapte olmasını sağlamak için inovasyon merkezleri ve kuluçka programları oluşturmak da yöneticilerin öncelikli hedefleri arasında yer almalıdır. Bu tür bir yönetim anlayışı, üniversitelerin yalnızca akademik birikim üreten değil, aynı zamanda sektöre yön veren, yenilikçi ve dinamik eğitim kurumları haline gelmesini sağlayacaktır.

Gelişmiş Batılı ülkelerdeki sinema eğitim sistemleri ile Türkiye'deki sinema eğitimi karşılaştırıldığında, temel farklar müfredatın sektöre entegrasyonu, teknik altyapının yeterliliği, akademisyenlerin sektörel deneyimi ve uluslararası iş birlikleri bağlamında öne çıkmaktadır. Örneğin, ABD'deki USC School of Cinematic Arts, NYU Tisch School of the Arts veya İngiltere'deki National Film and Television School (NFTS) gibi kurumlar, öğrencilere sadece teorik eğitim değil, aynı zamanda yoğun uygulamalı projeler, sektörel birebir bağlantılı mentorluk programları ve uluslararası staj imkanları sunmaktadır.

Avrupa'da özellikle Fransa'daki La Fémis, Almanya'daki DFFB ve Danimarka'daki The National Film School gibi okullar, öğrencilerin mezun olmadan önce bağımsız projeler geliştirmesini, film festivallerine katılım sağlamasını ve uluslararası sektörlle bağ kurmasını teşvik eden bir yapıdadır. Bu ülkelerde sinema eğitimi, üniversiteler ile prodüksiyon şirketleri, dijital platformlar ve devlet destekli kültürel fonlar arasında güçlü bir iş birliği içinde yürütülmektedir. Türkiye'de ise sinema eğitimi ağırlıklı olarak teorik dersler, sınırlı uygulamalı eğitim ve sektörlle zayıf bağlantılar üzerinden şekillenmekte, öğrencilere sektörlle atılmadan önce yeterli pratik deneyim kazandıracak bir sistem sunulmamaktadır. Ayrıca, Batılı ülkelerde akademisyenlerin büyük bir kısmı aktif olarak sektörlde çalışırken, Türkiye'de birçok akademisyen doğrudan sektörlde deneyim kazanmadan eğitim vermekte, bu da mezunların sektörl beklentilerine tam olarak uyum sağlayamamasına neden olmaktadır.

Türkiye'nin sinema eğitimi sistemini geliştirebilmesi için müfredat reformu, sektörlle daha güçlü iş birlikleri, teknik altyapının güçlendirilmesi ve uluslararası fonlardan daha etkin yararlanılması gerekmektedir. Öncelikle, Batılı ülkelerdeki gibi uygulama odaklı bir eğitim modeline geçilmeli, yapay zekâ, dijital prodüksiyon, post-prodüksiyon teknolojileri gibi çağdaş araçlar müfredata entegre edilmelidir.

Üniversiteler, medya şirketleri ve dijital platformlarla ortak stüdyo, laboratuvar ve kuluçka merkezleri kurarak öğrencilere mezun olmadan önce sektörlde deneyim kazandıracak projeler üretme fırsatı tanınmalıdır.

Akademisyenlerin belirli aralıklarla sektörlde aktif rol alması teşvik edilmeli ve uluslararası film okullarıyla değişim programları artırılmalıdır. Ayrıca, Türkiye'nin sinema eğitimi alanında Avrupa'nın Creative Europe MEDIA ve Horizon Europe gibi programlarına daha etkin şekilde katılım sağlaması, hem akademik projelerin hem de öğrenci projelerinin uluslararası alanda görünür olmasını sağlayacaktır. Son olarak, devlet destekleri ve özel sektörl fonları aracılığıyla sinema eğitimi için altyapı yatırımları artırılmalı, üniversiteler bünyesinde film festivalleri, bağımsız film projeleri ve sektörlle ortak atölyeler düzenlenerek öğrencilerin üretim süreçlerine daha fazla dahil edilmesi sağlanmalıdır. Türkiye, bu adımları atarak Batılı ülkelerle rekabet edebilecek nitelikte, uluslararası standartlara uygun bir sinema eğitimi modeline ulaşabilir ve mezunlarını küresel film ve medya endüstrisinde daha güçlü konumlandırabilir.

Radyo Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanları Çalıştayı
Sakarya / Aralık 2024

Radyo, Televizyon ve Sinema/Sinema Televizyon
Bölüm Başkanları Çalıştayı
02 Aralık 2024

Çalıştay Programı

- 12:00 **Toplanma**
Sakarya Üniversitesi İletişim Fakültesi
- 12:30 **Öğle Yemeği**
Sakarya Üniversitesi Yemekhanesi
- 13:30 **Açılış Konuşmaları**

Doç. Dr. Mustafa Aslan
Sakarya Üniversitesi İletişim Fakültesi
Radyo Televizyon Sinema Bölüm Başkanı

Prof. Dr. Yusuf Adıgüzel
Sakarya Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı

Prof. Dr. Özer Köseoğlu
Sakarya Üniversitesi Rektör Yardımcısı
- 13:45 **Sunum**
Dr. Burak Türten
Yapay Zeka'nın Sınırları, İmkanlar ve Fırsatlar
- 14:00 **Oturum - 1**
Yapay Zeka Teknolojilerinin Eğitimde Kullanımı
- Yaratıcı Süreçlerde Yapay Zeka'nın Rolü
- Eğitimde Yapay Zeka Tabanlı Yaratıcı Uygulamalar
- Yapay Zeka ve İçerik Üretimi
- Yapay Zeka ve Eğitimde Eşitsizlikler
- 15:00 **Ara**
- 15:15 **Oturum - 2**
Radyo, Televizyon ve Sinema Eğitiminin Geleceği
- Yapay Zeka'nın Öğretim Elemanlarına Etkisi
- Pratik Uygulamalar ve Laboratuvar Çalışmaları
- Yapay Zeka'nın Sinema ve Televizyon Endüstrilerine Etkisi
- 16:15 **Ara**
- 16:30 **Sonuç Bildirgesi**
Çalıştay Raporunun Okunması
Görüş ve Öneriler
- 17:30 **Kapanış**

Radyo Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanları Çalıştayı
Sakarya / Aralık 2024

Radyo, Televizyon ve Sinema/Sinema Televizyon
Bölüm Başkanları Çalıştayı
02 Aralık 2024

MASA – 1

Eğitim Müfredatı, Ders İçerikleri ve Uygulama Eksiklikleri

Bu başlık, Radyo, Televizyon ve Sinema eğitiminin kalite ve içeriğini belirleyen en önemli unsurlar arasında yer alır.

• **Müfredatın Güncelliği ve Sektöre Uyum:** Eğitim müfredatının hızla değişen medya dünyasıyla ne kadar uyumlu olduğu tartışmalıdır. Yeni medya, dijitalleşme, yapay zeka gibi gelişen teknolojiler müfredata nasıl entegre ediliyor? Eğitimin, geleneksel medya alanının ötesine geçerek dijital platformlar, sosyal medya ve yeni medya üretim yöntemlerine odaklanması gerekebilir.

• **Uygulamalı Eğitim Eksiklikleri:** Radyo, Televizyon ve Sinema bölümü pratik uygulama ağırlıklı bir bölümdür. Ancak çoğu fakültede yeterli altyapı ve pratik çalışma imkanları bulunmamaktadır. Öğrencilerin teorik bilgileri pratiğe dökme fırsatı ne kadar sağlanıyor? Stüdyo, prodüksiyon ekipmanları, montaj laboratuvarları gibi fiziksel imkanlar yeterli mi? Bunun eksikliğinde eğitim tam olarak yapılmış oluyor mu?

• **Ders İçeriklerinin Modernizasyonu:** Alandaki derslerin içeriklerinin, öğrencilere sadece teknik bilgi sağlamaktan öte, yaratıcı düşünme, medya okuryazarlığı, etik ve toplumsal sorumluluk gibi daha geniş bir perspektif sunması gerekmektedir. Medya estetiği, kültürel analizler, dijital hikayecilik gibi güncel konularda daha fazla eğitim verilmesi faydalı olabilir.

Radyo Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanları Çalıştayı
Sakarya / Aralık 2024

Radyo, Televizyon ve Sinema/Sinema Televizyon
Bölüm Başkanları Çalıştayı
02 Aralık 2024

GRUP 1

Raportör: Dr. Öğr. Üyesi Ayşe Gül TOPRAK ÖKMEN

1. Prof. Dr. Nilay ULUSOY
Bahçeşehir Üniversitesi
Sinema ve Televizyon Bölüm Başkanı

2. Prof. Dr. Dursun GÖKDAĞ
İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanı

3. Doç. Dr. Ulaş IŞIKLAR
İstanbul Beykent Üniversitesi
Radyo, Televizyon ve Sinema (İngilizce) Bölüm Başkanı

4. Doç. Dr. Tunç YILDIRIM
Düzce Üniversitesi
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü Öğretim Üyesi

5. Dr. Öğr. Üyesi Nisa GÜLENER YILDIRIM
İstanbul Gelişim Üniversitesi
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanı

6. Dr. Öğr. Üyesi Burak TÜRTEK
Karabük Üniversitesi
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü Öğretim Üyesi

Radyo Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanları Çalıştayı
Sakarya / Aralık 2024

Radyo, Televizyon ve Sinema/Sinema Televizyon
Bölüm Başkanları Çalıştayı
02 Aralık 2024

MASA – 2

Akademik Yetkinlik, Eğitim Kadrosu ve Yüksek Lisans/Doktora Eğitimi

Televizyon ve Sinema eğitiminin kalitesi, eğitim kadrosunun yetkinliği ve araştırma altyapısıyla doğrudan ilişkilidir. Bu başlık altında akademik kadronun durumu, lisansüstü eğitim programlarının etkinliği ve sektöre yönelik araştırmalar ele alınacaktır.

- **Akademik Kadronun Sektörel Tecrübesi ve Yetkinliği:** Çoğu akademisyen, akademik geçmişleri nedeniyle teorik bilgiye odaklanmakta, ancak sektörle doğrudan bağları zayıf kalmaktadır. Eğitimde uygulama ve sektörle doğrudan etkileşimde olan eğitmenlerin sayısı artmalı, sektörde deneyimli akademisyenlerin ders verme imkanı sağlanmalıdır. Ayrıca, akademisyenlerin uluslararası literatüre ve araştırmalara daha fazla odaklanması gerekir.
- **Lisansüstü Eğitim ve Araştırma:** Türkiye'deki pek çok üniversitede yüksek lisans ve doktora programları, sektöre yönelik özgün projeler üretmek yerine, genellikle akademik kariyer odaklıdır. Bu programların sektöre katkı sağlayacak biçimde yeniden yapılandırılması, uygulamalı araştırmalara yöneltilmesi ve uluslararası işbirlikleri kurulması gerekebilir. Ayrıca, bu seviyelerde öğrencilere yeterli mentorluk sağlanıp, sektörle bağlantılı projelere yönlendirilmelidir.
- **Uluslararasılaşma:** RTS eğitimi veren bölümlerin uluslararası işbirlikleri ve öğrenci değişim programlarıyla daha geniş bir perspektife sahip olması önemlidir. Yabancı akademisyenlerin davet edilmesi, uluslararası konferans ve sempozyumlara katılım gibi faaliyetlerle bölümün uluslararası görünürlüğü artırılabilir.

Radyo Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanları Çalıştayı
Sakarya / Aralık 2024

Radyo, Televizyon ve Sinema/Sinema Televizyon
Bölüm Başkanları Çalıştayı
02 Aralık 2024

GRUP 2

Raportör: Dr. Doğuşcan GÖKER

1. Prof. Dr. Kazım Özkan ERTÜRK
Düzce Üniversitesi
Sanat, Tasarım ve Mimarlık Fak. Dekanı
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanı

2. Doç. Dr. Mevlüt Can KOÇAK
Karabük Üniversitesi
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanı

3. Doç. Dr. Derya ÇETİN
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanı

4. Doç. Dr. Salih GÜRBÜZ
Necmettin Erbakan Üniversitesi
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanı

5. Doç. Dr. Mustafa ASLAN
Sakarya Üniversitesi
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanı

6. Dr. Öğr. Üyesi Burcu KURTİŞ
İstanbul Nişantaşı Üniversitesi
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanı

Radyo Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanları Çalıştayı
Sakarya / Aralık 2024

Radyo, Televizyon ve Sinema/Sinema Televizyon
Bölüm Başkanları Çalıştayı
02 Aralık 2024

MASA – 3

Sektörle İlişkiler, Yenilikçi Yaklaşımlar ve Mezun İlişkileri

RTS eğitiminin sektöre ne kadar entegre olabildiği, öğrencilerin iş bulma olanaklarını doğrudan etkileyen bir faktördür. Bu başlık altında sektöre dair işbirlikleri, projeler ve mezunlarla ilişkiler ele alınacaktır.

• **Sektörle İşbirliklerinin Güçlendirilmesi:** Üniversitelerin, medya kuruluşları, prodüksiyon şirketleri, dijital platformlar ve diğer sektör paydaşlarıyla daha sıkı işbirlikleri kurması önemlidir. Bu tür işbirlikleri, öğrencilere staj, proje geliştirme ve iş deneyimi imkanı sağlayabilir. Ayrıca, sektörün ihtiyaçlarına yönelik eğitimlerin ve özel derslerin verilmesi de faydalı olabilir.

• **Yapay Zeka ve Yeni Teknolojilerle Entegrasyon:** Medya sektörü, hızla gelişen yapay zeka, sanal gerçeklik, artırılmış gerçeklik gibi teknolojilere adapte oluyor. RTS eğitimi de bu teknolojilerle ilgili eğitimler sunmalı, öğrencilere bu yenilikçi alanlarda üretim yapabilme becerisi kazandırmalıdır. Bu alandaki yetkinliklerin artması, mezunların sektördeki rekabet gücünü artırabilir.

• **Projeler ve Fon Bulma:** Öğrencilerin ve akademisyenlerin proje bazlı çalışmaları, hem akademik dünyada hem de sektörde kabul görmüş projelere dönüştürülmelidir. Ayrıca, üniversitelerin sektöre yönelik fon ve kaynak sağlaması konusunda daha etkin hale gelmesi gerekmektedir. Projelerin finansmanı için yeni stratejiler geliştirilmesi (örneğin, kamu ve özel sektör işbirlikleri, sponsorluklar) gerekebilir.

• **Mezunlarla İlişkilerin Güçlendirilmesi:** Mezunlar, sektöre ilk adım atan bireyler olarak önemli bir köprü işlevi görebilir. Mezunlarla olan ilişkiler güçlendirilmeli, onların başarıları örnek alınarak öğrencilere ilham verilmeli ve sektördeki değişimler hakkında bilgi akışı sağlanmalıdır.

• **Yarışmalar ve Film Festivalleri:** Ulusal ve uluslararası film festivalleri, sempozyumlar ve yarışmalar, hem öğrencilere kendilerini gösterebileceği platformlar sağlar, hem de sektöre katkı sağlayacak projelerin ortaya çıkmasına yardımcı olur. Üniversiteler, bu tür etkinliklere daha fazla destek vermeli, öğrenci projelerinin görünür olacağı ortamları yaratmalıdır.

Radyo Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanları Çalıştayı
Sakarya / Aralık 2024

Radyo, Televizyon ve Sinema/Sinema Televizyon
Bölüm Başkanları Çalıştayı
02 Aralık 2024

GRUP 3

Raportör: Dr. Muzaffer Musab YILMAZ

1. Prof. Dr. Bülent VARDAR
İstanbul Beykent Üniversitesi
Radyo, Televizyon ve Sinema (Türkçe) Bölüm Başkanı

2. Doç. Dr. Perihan TAŞ ÖZ
İstanbul Kültür Üniversitesi
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanı

3. Doç. Dr. Fırat SAYICI
İstanbul Esenyurt Üniversitesi
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanı

4. Doç. Dr. Göksel Aymaz
Marmara Üniversitesi
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü Öğretim Üyesi

5. Doç. Dr. Yunus Emre ÖKMEN
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü Öğretim Üyesi

6. Doç. Dr. Serhat YETİMOVA
Sakarya Üniversitesi Sinema Bölümü Öğretim Üyesi

7. Dr. Burhan KILIÇ
İstanbul Aydın Üniversitesi
Radyo, Televizyon ve Sinema Bölüm Başkanı

Çalıştaydan Kareler

Çalıştaydan Kareler

Çalıştaydan Kareler

Çalıştaydan Kareler

Çalıştaydan Kareler

**RADYO-TELEVİZYON VE SİNEMA
BÖLÜM BAŞKANLARI ÇALIŞTAY RAPORU**

Film Araştırmaları Sempozyumu

2 Aralık 2024, Sakarya Üniversitesi

